2024/2822
18.11.2024

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/2822

af 23. oktober 2024

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 118, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 ([3]) blev der indført et designbeskyttelsessystem, der var specifikt for Det Europæiske Fællesskab, og som siden da har sikret beskyttelse af design på EU-plan parallelt med den designbeskyttelse, der er tilgængelig på nationalt plan i medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive nationale ret om designbeskyttelse, der er harmoniseret i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF ([4]).

(2) I overensstemmelse med sin meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« og sit tilsagn om regelmæssigt at revidere Unionens politikker iværksatte Kommissionen en omfattende evaluering af designbeskyttelsessystemerne i Unionen, herunder en omfattende økonomisk og retlig vurdering, understøttet af en række undersøgelser.

(3) I sine konklusioner af 10. november 2020 med titlen »Politik for intellektuel ejendomsret og revision af systemet for industrielt design i Unionen« opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til revision af forordning (EF) nr. 6/2002 og direktiv 98/71/EF. Der blev anmodet om revision for at modernisere beskyttelsessystemerne for industrielt design i Unionen og gøre designbeskyttelse mere attraktiv for individuelle designere og virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er).

(4) Siden indførelsen af EF-designsystemet har erfaringen vist, at individuelle designere og virksomheder fra Unionen og tredjelande har accepteret systemet, og det er blevet et vellykket og levedygtigt supplement eller alternativ til beskyttelse af design på nationalt plan i medlemsstaterne.

(5) I sin beslutning af 11. november 2021 om en handlingsplan for intellektuel ejendom til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed ([5]) påpegede Europa-Parlamentet, at det nuværende EU-designbeskyttelsessystem blev oprettet for 20 år siden og bør revideres, og fremhævede behovet for at ajourføre det for at sikre større retssikkerhed og gentog dermed Rådets opfordring om at fremsætte forslag til revision af forordning (EF) nr. 6/2002 og direktiv 98/71/EF.

([1]) EUT C 184 af 25.5.2023, s. 39.
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.10.2024.
([3]) Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EF-design (EFT L 3 af 5.1.2002, s. 1).
([4]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/71/EF af 13. oktober 1998 om retlig beskyttelse af mønstre (EFT L 289 af 28.10.1998, s. 28).
([5]) EUT C 205 af 20.5.2022, s. 26.

(6) Nationale designbeskyttelsessystemer er ikke desto mindre stadig nødvendige for de individuelle designere og virksomheder, som ikke ønsker at beskytte deres design på EU-plan eller ikke er i stand til at opnå EU-dækkende beskyttelse, selv om de ikke står over for hindringer med hensyn til at opnå national beskyttelse. Det bør overlades til den enkelte, der søger om designbeskyttelse, at beslutte, hvilken slags beskyttelse de ønsker, hvad enten det er en national designrettighed i en eller flere medlemsstater, udelukkende et EU-design eller begge dele.

(7) Selv om Kommissionens evaluering af Unionens lovgivning om designbeskyttelse bekræftede, at den stadig i vid udstrækning er egnet til formålet, bebudede Kommissionen i sin meddelelse af 25. november 2020 med titlen »Optimering af EU's innovative potentiale — En handlingsplan for intellektuel ejendomsret til støtte for EU's genopretning og modstandsdygtighed«, at den efter den vellykkede reform af EU-varemærkelovgivningen vil revidere EU-lovgivningen om designbeskyttelse med henblik på at forenkle systemet og gøre det nemmere at anvende og mere effektivt og med henblik på at ajourføre de lovgivningsmæssige rammer i lyset af udviklingen af nye teknologier på markedet.

(8) Sideløbende med forbedringerne og ændringerne af EU-designsystemet bør national designret og -praksis harmoniseres yderligere og bringes i overensstemmelse med EU-designsystemet i det omfang, det er nødvendigt for så vidt muligt at skabe lige vilkår for registrering og beskyttelse af design i hele Unionen. Dette bør suppleres med yderligere bestræbelser fra Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) (»Kontoret«), medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret for at fremme konvergensen af praksis og værktøjer på designområdet inden for den samarbejdsramme, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 ([6]).

(9) Det er nødvendigt at tilpasse de termer, der anvendes i forordning (EF) nr. 6/2002, til de ændringer, der blev indført i de grundlæggende traktater ved Lissabontraktaten. Dette indebærer, at »EF-design« erstattes af »EU-design«. Desuden skal de termer, der anvendes i forordning (EF) nr. 6/2002, tilpasses termerne i forordning (EU) 2017/1001. Dette indebærer navnlig udskiftning af betegnelsen »Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)« med »Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret«.

(10) Som et supplement til administrationen af EU-designsystemet er det vigtigt, at Kontoret i tilstrækkelig grad fremmer dette system med henblik på at øge kendskabet til og forbedre forståelsen af muligheden for, værdien af og fordelene ved at opnå og anvende designbeskyttelse på EU-plan.

(11) Siden indførelsen af EF-designsystemet har udviklingen inden for informationsteknologi medført, at der er opstået nye design, som ikke er inkorporeret i fysiske produkter. Dette kræver, at definitionen af produkter, der kan være omfattet af designbeskyttelse, udvides til udtrykkeligt at omfatte produkter, der er inkorporeret i en fysisk genstand eller visualiseret i grafisk form, eller som fremgår af den rumlige indretning af elementer, der er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø. I denne forbindelse bør det anerkendes, at animation såsom bevægelse eller overgang af elementerne i et produkt kan bidrage til udseendet af design, navnlig design, der ikke er inkorporeret i en fysisk genstand.

(12) Af hensyn til retssikkerheden er det hensigtsmæssigt at præcisere, at rettighedshaveren ved registrering af et EU-design opnår beskyttelse for de designelementer i et produkt, helt eller delvist, som synligt fremgår af ansøgningen om registrering af et sådant design og gøres offentligt tilgængelige ved bekendtgørelse.

(13) Ud over at fremgå synligt af en ansøgning om registrering af et EU-design behøver designelementer i et produkt ikke at være synlige på noget bestemt tidspunkt eller i nogen bestemt brugssituation for at nyde godt af designbeskyttelse. Der gælder dog en undtagelse fra dette princip for designbeskyttelse af komponenter i et sammensat produkt, der skal forblive synlige under normal brug af det pågældende produkt.

(14) I betragtning af den stigende udbredelse af 3D-printteknologier på forskellige områder i industrien, herunder ved hjælp af kunstig intelligens, samt de heraf følgende udfordringer for designrettighedshavere med hensyn til effektivt at forhindre ulovlig kopiering af deres beskyttede design, er det hensigtsmæssigt at fastsætte, at skabelse, downloading, kopiering og tilrådighedsstillelse af ethvert medium eller software, der optager designet med henblik

([6]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).

på reproduktion af et produkt, der krænker det beskyttede design, udgør anvendelse af designet, hvilket bør kræve rettighedshaverens tilladelse.

(15) Med henblik på at sikre designbeskyttelse og bekæmpe forfalskning effektivt og i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen (WTO), navnlig artikel V i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT 1947) om transitfrihed og, for så vidt angår generiske lægemidler, Dohaerklæringen om TRIPS-aftalen og folkesundhed, der blev vedtaget af WTO-Ministerkonferencen den 14. november 2001, bør indehaveren af et registreret EU-design have ret til at forhindre tredjemænd i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til Unionen uden at være overgået til fri omsætning dér, når sådanne produkter uden rettighedshaverens tilladelse inkorporerer et design, der er identisk eller i det væsentlige identisk med det registrerede EU-design, eller når et design anvendes på produkter, der er identiske eller i det væsentlige identiske med det registrerede EU-design.

(16) Med henblik herpå bør det være tilladt for indehavere af registrerede EU-design at forhindre indførsel af krænkende produkter og placering af sådanne produkter i alle toldsituationer, også når sådanne produkter ikke er beregnet til at blive bragt i omsætning i Unionen. Ved udførelse af toldkontroller bør toldmyndighederne anvende de beføjelser og procedurer, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 ([7]), herunder på anmodning af rettighedshaverne. Toldmyndighederne bør navnlig udføre de relevante kontroller på grundlag af risikoanalysekriterier.

(17) For at forene behovet for at sikre en effektiv håndhævelse af designrettigheder med behovet for at undgå at hæmme den frie handel med lovlige produkter bør retten for indehaveren af det registrerede EU-design bortfalde, hvis klarereren eller indehaveren af produkterne under en sag anlagt ved Den Europæiske Unions designdomstol (»EU-designdomstolen«), der har kompetence til at træffe en materiel afgørelse om, hvorvidt EU-designet er blevet krænket, er i stand til at bevise, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

(18) De enerettigheder, der er knyttet til et registreret EU-design, bør være underlagt et passende sæt begrænsninger. Bortset fra handlinger af privat art og uden erhvervsmæssigt formål, og dem, der foretages i forsøgsøjemed, bør tilladt brug omfatte reproduktionshandlinger i citatøjemed eller til undervisningsbrug, referenceanvendelse i forbindelse med sammenlignende reklame og anvendelse med henblik på kommentarer, kritik eller parodi, forudsat at disse handlinger er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet. Tredjemands anvendelse af et registreret EU-design med henblik på kunstnerisk udtryk bør anses for loyale, så længe den er i overensstemmelse med god markedsføringsskik. Desuden bør reglerne om EU-design anvendes på en måde, som sikrer fuld respekt for de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig ytringsfriheden.

(19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2823 ([8]) harmoniserer medlemsstaternes lovgivning om anvendelse af beskyttede design med det formål at give mulighed for at reparere et sammensat produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende, såfremt det produkt, hvorpå designet anvendes eller hvori det indgår, udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens beskyttede design. Som følge heraf bør den nuværende overgangsbestemmelse om en reparationsklausul i forordning (EF) nr. 6/2002 blive en permanent bestemmelse. Da den tilsigtede virkning af denne reparationsklausul er, at registrerede og ikkeregistrerede EU-designrettigheder ikke kan gøres gældende, når designet af komponenten af et sammensat produkt anvendes med henblik på reparation af et sammensat produkt, således at dets oprindelige udseende genskabes, bør reparationsklausulen være ét af forsvarene i forbindelse med krænkelse af EU-designrettigheder i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002. Af konsistenshensyn i forhold til reparationsklausulen i direktiv (EU) 2024/2823, og for at sikre, at omfanget af designbeskyttelsen kun begrænses for at forhindre, at designrettighedshavere rent faktisk tildeles produktmonopoler, er det derudover nødvendigt udtrykkeligt at begrænse anvendelsen af reparationsklausulen i forordning (EF) nr. 6/2002 til komponenter af et sammensat produkt, hvis udseende det

([7]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/2823 af 23. oktober 2024 om retlig beskyttelse af mønstre (EUT L, 2024/2823, 18.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/2823/oj).

beskyttede design afhænger af. For at sikre, at forbrugerne ikke vildledes og er i stand til at træffe en informeret beslutning mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation, bør det derudover udtrykkeligt fastsættes, at reparationsklausulen ikke kan påberåbes af en fabrikant eller sælger af en komponent, som ikke behørigt har informeret forbrugerne om den kommercielle oprindelse og identiteten af fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt. Disse detaljerede oplysninger bør gives ved en klar og synlig angivelse på produktet eller, hvis dette ikke er muligt, på emballagen eller i et dokument, der ledsager produktet, og bør mindst omfatte det varemærke, som produktet markedsføres under, og fabrikantens navn.

(20) Med henblik på at bevare effektiviteten af den liberalisering af eftermarkedet for reservedele, der tilstræbes med denne forordning, og i overensstemmelse med EU-Domstolens retspraksis ([9]) har fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt for at kunne drage fordel af reparationsklausulens fritagelse for designbeskyttelse pligt til at udvise omhu for ved hjælp af passende midler, navnlig kontraktmæssige midler, at sikre, at senere brugere ikke agter at bruge de pågældende komponenter til andre formål end reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende. Dette bør dog ikke indebære, at fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt objektivt og under alle omstændigheder garanterer, at de dele, de fremstiller eller sælger, i sidste ende rent faktisk anvendes af slutbrugerne alene med det ene formål at reparere det sammensatte produkt, så dets oprindelige udseende genskabes.

(21) For at lette markedsføringen af designbeskyttede produkter, navnlig for SMV'er og individuelle designere, og for at øge kendskabet til de eksisterende ordninger for designregistrering på både EU-plan og nationalt plan bør en almindeligt anerkendt meddelelse bestående af symbolet Ⓓvære tilgængelig for designrettighedshavere og andre med deres samtykke.

(22) I betragtning af det lave antal ansøgninger om registreret EU-design, der indgives til medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret, og for at tilpasse systemet for ansøgning om registreret EU-design til det system, der er fastsat i forordning (EU) 2017/1001, bør det kun være muligt at indgive en ansøgning om registreret EU-design til Kontoret. For at lette formidlingen af oplysninger og administrativ vejledning til ansøgere om proceduren for registrering af EU-design bør Kontoret og medlemsstaternes centrale myndigheder for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret samarbejde med hinanden med henblik herpå inden for de samarbejdsrammer, der er fastlagt i forordning (EU) 2017/1001.

(23) Både teknologiske fremskridt og erfaringerne med anvendelsen af det nuværende EU-designregistreringssystem har vist, at der er behov for at forbedre visse aspekter af proceduren. Derfor bør der træffes visse foranstaltninger for at ajourføre, forenkle og fremskynde procedurerne, hvis det er relevant, og for at styrke retssikkerheden og den retlige forudsigelighed, hvis det er nødvendigt.

(24) Med henblik herpå er det af afgørende betydning at tilvejebringe passende midler til at muliggøre en klar og præcis gengivelse af alle design, som kan tilpasses tekniske fremskridt med hensyn til visualisering af design og EU-industriens behov. For at sikre, at den samme grafiske gengivelse kan anvendes til designansøgninger i en eller flere medlemsstater og til ansøgninger om registrerede EU-design, bør Kontoret, medlemsstaternes centrale kontorer for industriel ejendomsret og Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret være forpligtet til at samarbejde om at fastlægge fælles standarder for de formelle krav, som gengivelsen skal opfylde.

(25) Det er af effektivitetshensyn også hensigtsmæssigt at gøre det lettere at indgive samlede ansøgninger om registrering af EU-design ved at give ansøgerne mulighed for at kombinere design i én ansøgning uden at blive underlagt den betingelse, at de produkter, som designet er beregnet til at blive inkorporeret i, eller som de er beregnet til at blive anvendt på, alle tilhører samme klasse i den internationale klassifikation af industrielle design (»Locarnoklassifikationen«), som blev etableret ved Locarnoaftalen (1968). Der bør dog fastsættes en maksimumsgrænse for at undgå potentielt misbrug af samlede ansøgninger.

([9]) Domstolens dom af 20. december 2017, Acacia Srl mod Pneusgarda Srl og Audi AG samt Acacia Srl og Rolando D'Amato mod Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG, forenede sager C-397/16 og C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

(26) Af effektivitetshensyn og for at strømline sagsbehandlingen bør der udelukkende anvendes elektroniske anmeldelses- og kommunikationsmidler. Det er imidlertid vigtigt, at Kontoret yder passende teknisk vejledning og bistand, både online og offline, for at lette anvendelsen af elektroniske midler og forebygge den digitale kløft.

(27) I betragtning af at størrelsen af de gebyrer, der skal betales til Kontoret, har afgørende betydning for, at EU-designbeskyttelsessystemet kan fungere, og for at det kan fungere som supplement til de nationale designsystemer, samt for at tilpasse den lovgivningsmæssige tilgang, der er fastsat i forordning (EF) nr. 6/2002, til forordning (EU) 2017/1001, er det hensigtsmæssigt at fastsætte disse gebyrbeløb direkte i forordning (EF) nr. 6/2002 i et bilag. Gebyrernes størrelse bør fastsættes på et niveau, der både sikrer, at de indtægter, de genererer, i princippet er tilstrækkelige til, at Kontorets budget balancerer, og at EU-designet og de nationale designsystemer sameksisterer og supplerer hinanden, bl.a. under hensyntagen til størrelsen af det marked, der dækkes af EU-designet, og SMV'ernes behov.

(28) Forordning (EF) nr. 6/2002 tillægger Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesbestemmelser til nævnte forordning. Som følge af Lissabontraktatens ikrafttræden bør de beføjelser, Kommissionen har fået tillagt i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002, bringes i overensstemmelse med artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

(29) For at sikre, at Kontoret foretager en effektiv, hensigtsmæssig og hurtig behandling og registrering af EU-designansøgninger efter procedurer, der er gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere forordning (EF) nr. 6/2002 ved at præcisere de nærmere bestemmelser om procedurerne for ændring af en ansøgning.

(30) For at sikre, at et registreret EU-design kan erklæres ugyldigt på en effektiv og virkningsfuld måde ved hjælp af gennemsigtige, grundige, retfærdige og rimelige procedurer, bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere forordning (EF) nr. 6/2002 ved at præcisere procedurerne for at erklære et registreret EU-design ugyldigt.

(31) For at gøre det muligt for appelkamrene at foretage en effektiv, hensigtsmæssig og fuldstændig prøvelse af Kontorets afgørelser ved hjælp af en gennemsigtig, grundig, retfærdig og rimelig procedure bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere forordning (EF) nr. 6/2002 ved at præcisere de nærmere bestemmelser i klagesager, hvor sager vedrørende EU-design kræver undtagelser fra bestemmelserne i delegerede retsakter vedtaget i henhold til artikel 73 i forordning (EU) 2017/1001.

(32) For at sikre en gnidningsløs og effektiv og virkningsfuld drift af EU-designsystemet bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere forordning (EF) nr. 6/2002 ved at præcisere kravene med hensyn til detaljerne vedrørende mundtlig forhandling og de detaljerede ordninger for bevisoptagelse, de detaljerede ordninger for bekendtgørelse, kommunikationsmidler og de formularer, der skal benyttes af sagens parter, reglerne for beregning og varighed af frister, procedurerne for tilbagekaldelse af en afgørelse eller annullering af en indførelse i registret over EU-design, de detaljerede ordninger for genoptagelse af sager samt de nærmere bestemmelser om repræsentation ved Kontoret.

(33) For at sikre en effektiv og virkningsfuld organisation af appelkamrene bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF med henblik på at supplere forordning (EF) nr. 6/2002 ved at præcisere de nærmere bestemmelser om organisationen af appelkamrene, når sager om EU-design kræver en undtagelse fra de delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001.

(34) Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ([10]). For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(35) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af forordning (EF) nr. 6/2002 bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med henblik på at præcisere de nærmere bestemmelser om ansøgninger, anmodninger, certifikater, påberåbelser, regler, meddelelser og ethvert andet dokument i henhold til de relevante proceduremæssige

([10]) EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

krav, der er fastsat i forordning (EF) nr. 6/2002, samt for at fastsætte maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagens behandling, og som faktisk er afholdt, de nærmere bestemmelser om bekendtgørelser i Registreringstidende for EU-design og Kontorets Meddelelsesblad, de detaljerede ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og de nationale myndigheder, de nærmere bestemmelser om oversættelse af dokumentation i skriftlige sager og de nøjagtige typer af afgørelser, der skal træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingerne. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ([11]).

(36) I betragtning af den fremskredne harmonisering af ophavsretten i Unionen er det hensigtsmæssigt at tilpasse princippet om kumulation af beskyttelse i henhold til forordning (EF) nr. 6/2002 og ophavsretten ved at tillade, at design, der er beskyttet af EU-designrettigheder, beskyttes som ophavsretligt beskyttede værker, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.

(37) Forordning (EF) nr. 6/2002 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed, og Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 ([12]) bør ophæves.

(38) Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 ([13]) bør ændres af Kommissionen med henblik på at bringe den i overensstemmelse med de ændringer, der ved nærværende forordning indføres i forordning (EF) nr. 6/2002 vedrørende de termer, der skal anvendes efter Lissabontraktatens ikrafttræden, og de termer, der anvendes i forordning (EU) 2017/1001, henvisningen til reglerne om de gebyrer, der skal betales til Kontoret, varigheden af tidsfrister og repræsentationen ved Kontoret samt indføjelsen af en række regler, der oprindeligt var indeholdt i forordning (EF) nr. 2245/2002, i Rådets forordning (EF) nr. 6/2002. Ophævelsen af den beføjelse, der dannede grundlag for vedtagelsen og revisionen af forordning (EF) nr. 2245/2002, bør ikke berøre opretholdelsen af nævnte forordning, indtil den ophæves.

(39) Målene for denne forordning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af EU-designsystemets selvstændige karakter i forhold til de nationale systemer bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(40) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse blev hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 ([14]) —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 6/2002 foretages følgende ændringer:

1) Titlen affattes således:

»Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 af 12. december 2001 om EU-design«.

2) Artikel 1, stk. 1, affattes således:

»1. Et design, der opfylder de i denne forordning fastsatte betingelser, benævnes i det følgende »EU-design«.«

([11]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

([12]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2246/2002 af 16. december 2002 om de gebyrer, der ved registrering af EF-design skal betales til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (EFT L 341 af 17.12.2002, s. 54).

([13]) Kommissionens forordning (EF) nr. 2245/2002 af 21. oktober 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 6/2002 om EF-design (EFT L 341 af 17.12.2002, s. 28).

([14]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

3) I artiklerne ændres termen »EF-design« til »EU-design« med de nødvendige grammatiske tilpasninger.

4) I artiklerne ændres termen »EF-designdomstol« til »EU-designdomstol« med de nødvendige grammatiske tilpasninger.

5) I artikel 1, stk. 3, artikel 7, stk. 1, artikel 11, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 27, stk. 1, artikel 96, stk. 1, artikel 98, stk. 1 og 5, artikel 106a, stk. 1 og 2, artikel 106d, stk. 1 og 2, og artikel 110a, stk. 1, ændres ordet »Fællesskab« til »Union« med de nødvendige grammatiske tilpasninger.

6) I artikel 25, stk. 1, litra a), artikel 47, stk. 1, og artikel 106e, stk. 1, erstattes henvisningen til »artikel 3, litra a)« med en henvisning til »artikel 3, nr. 1)« med de nødvendige grammatiske ændringer.

7) Artikel 2 affattes således:

»*Artikel 2*

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret

Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (»Kontoret«), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 (*), udfører de opgaver, det pålægges ved nærværende forordning.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001 af 14. juni 2017 om EU-varemærker (EUT L 154 af 16.6.2017, s. 1).«

8) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 2a*

Handleevne

Med henblik på gennemførelsen af denne forordning anses selskaber eller virksomheder og andre retlige enheder som juridiske personer, hvis de ifølge den ret, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandler samt optræde som part i en retssag.«

9) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »design«: et produkts eller en del af et produkts udseende, der følger af produktets eller dets udsmyknings elementer, navnlig linjerne, konturerne, farverne, formen, strukturen og/eller materialet, herunder enhver bevægelse, overgang eller anden form for animation af disse elementer

2) »produkt«: en industrielt eller håndværksmæssigt fremstillet artikel, bortset fra et computerprogram, uanset om den er inkorporeret i en fysisk genstand eller optræder i ikkefysisk form, herunder:

   a) emballage, sæt af artikler, rumlig indretning af elementer, der er beregnet til at danne et indre eller ydre miljø, og dele, der er bestemt til at blive samlet til et sammensat produkt

   b) grafiske værker eller symboler, logoer, overflademønstre, typografiske skrifttyper og grafiske bruger-grænseflader

3) »sammensat produkt«: et produkt, der består af flere komponenter, som kan udskiftes, således at produktet kan skilles ad og samles igen.«

10) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

»1. Et design beskyttes af et EU-design, hvis designet er nyt og har individuel karakter.«

11) I artikel 7, stk. 2, affattes indledningen således:

»2. Ved anvendelsen af artikel 5 og 6 tages der ikke hensyn til offentliggørelse, hvis det offentliggjorte design, som er identisk med eller ikke i helhedsindtrykket afviger fra det design, for hvilket der påberåbes beskyttelse i henhold til et registreret EU-design, er blevet gjort offentligt tilgængeligt:«.

12) Artikel 12 affattes således:

»*Artikel 12*

Begyndelse og varighed for beskyttelse af et registreret EU-design

1. Et registreret EU-designs beskyttelse opstår, når Kontoret foretager registrering.

2. Et registreret EU-design registreres for en periode på fem år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering. Rettighedshaveren kan forny registreringen i overensstemmelse med artikel 50d for en eller flere perioder på hver fem år indtil en samlet beskyttelsesperiode på 25 år regnet fra datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering.«

13) Artikel 13 udgår.

14) Artikel 15 og 16 erstattes af følgende:

»*Artikel 15*

Krav vedrørende berettigelsen til et EU-design

1. Hvis en person, der ikke er berettiget til et ikkeregistreret EU-design i henhold til artikel 14, offentliggør eller gør krav på dette ikkeregistrerede EU-design, eller hvis der er blevet ansøgt om eller registreret et registreret EU-design i en sådan persons navn, kan den person, der er berettiget til designet i henhold til den pågældende artikel, uden at dette berører andre retsmidler, som vedkommende har adgang til, ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat gøre krav på anerkendelse som den retmæssige indehaver af EU-designet.

2. Er en person i fællesskab med en anden berettiget til et EU-design, kan vedkommende i overensstemmelse med stk. 1 gøre krav på anerkendelse som medindehaver af designet.

3. Procedurer i henhold til stk. 1 eller 2 skal indledes senest tre år efter datoen for bekendtgørelse af det registrerede EU-design eller den dato, hvor det ikkeregistrerede EU-design blev offentliggjort. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse, hvis den person, der ikke er berettiget til EU-designet, var i ond tro, da der blev ansøgt om dette design, eller da det blev offentliggjort eller opnået.

4. Den person, der er berettiget til et EU-design i henhold til artikel 14, kan i henhold til nærværende artikels stk. 1 indgive en anmodning til Kontoret om ændring af ejendomsretten sammen med en endelig afgørelse fra den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet.

5. Er der tale om et registreret EU-design, indføres følgende i det i artikel 72 omhandlede EU-designregister (»registret«):

a) en angivelse af, at der er indledt procedurer i medfør af stk. 1 ved den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat

b) datoen for og oplysninger om den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet eller enhver anden afslutning af sagen

c) enhver ændring i ejendomsretten til det registrerede EU-design som følge af den endelige afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed i den pågældende medlemsstat om berettigelsen til EU-designet.

Artikel 16

Retsvirkningerne af en endelig afgørelse vedrørende spørgsmålet om, hvem der er berettiget til et registreret EU-design

1. I tilfælde af en fuldstændig ændring af ejendomsretten til et registreret EU-design som følge af procedurer indledt i medfør af artikel 15, stk. 1, bortfalder licenser og andre rettigheder, når navnet på den nye indehaver af det registrerede EU-design, er indført i registret.

2. Hvis indehaveren eller en licenshaver af det registrerede EU-design, før procedurer indledt i medfør af artikel 15, stk. 1, er blevet registreret, har udnyttet designet inden for Unionen eller har truffet væsentlige og faktiske forberedelser med henblik herpå, kan denne indehaver eller licenshaver fortsætte en sådan udnyttelse, såfremt de senest tre måneder efter datoen for indførelse af den nye indehaver i registret, anmoder den nye indehaver, der er indført i registret, om en ikke-eksklusiv licens. Licensen meddeles for et rimeligt tidsrum og på rimelige betingelser.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis indehaveren af det registrerede EU-design eller licenshaveren var i ond tro på det tidspunkt, hvor denne indehaver eller licenshaver begyndte at udnytte designet eller traf forberedelser med henblik herpå.«

15) Artikel 18 affattes således:

»*Artikel 18*

Designerens ret til at blive nævnt

Designeren har på samme måde som ansøgeren om eller indehaveren af et registreret EU-design ret til at blive nævnt som designeren, både over for Kontoret og i registret. Hvis designet er et resultat af et teamwork, kan det pågældende team nævnes i stedet for de enkelte designere. Denne ret omfatter retten til at indføre en ændring af designerens eller teamets navn i registret.«

16) Følgende artikel indsættes efter titlen i afdeling 4:

»*Artikel 18a*

Beskyttelsens genstand

Der ydes beskyttelse for de elementer af et registreret EU-designs udseende, som fremgår synligt af ansøgningen om registrering.«

17) Artikel 19 og 20 affattes således:

»*Artikel 19*

Rettigheder, som følger af EU-designet

1. Registrering som EU-design giver indehaveren enerettighed til at bruge det pågældende design og til at forbyde tredjemand, der ikke har indehaverens samtykke, at bruge det.

2. Navnlig følgende kan forbydes i medfør af stk. 1:

a) fremstilling, udbud, bringen i omsætning eller brug af et produkt, som designet indgår i eller finder anvendelse på

b) import eller eksport af et produkt omhandlet i litra a)

c) oplagring af et produkt omhandlet i litra a) til de formål, der er omhandlet i litra a) og b)

d) skabelse, downloading, kopiering og deling eller distribution til andre af et hvilket som helst medium eller software, der optager designet, med henblik på at muliggøre fremstillingen af et produkt omhandlet i litra a).

3. Indehaveren af et registreret EU-design er berettiget til at forhindre enhver tredjemand i erhvervsmæssigt at indføre produkter fra tredjelande til Unionen, såfremt disse produkter ikke er overgået til fri omsætning i Unionen, hvis designet er identisk inkorporeret i eller anvendes på disse produkter, eller designet i sine væsentlige aspekter ikke kan skelnes fra sådanne produkter, og rettighedshaveren ikke har givet tilladelse hertil.

Den i dette stykkes første afsnit omhandlede rettighed bortfalder, hvis der under den sag, der skal fastlægge, om det registrerede EU-design er blevet krænket, og som er indledt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 (*), fremlægges dokumentation af klarereren eller indehaveren af produkterne for, at indehaveren af det registrerede EU-design ikke har ret til at forbyde, at produkterne bringes i omsætning i det endelige bestemmelsesland.

4. Indehaveren af et ikkeregistreret EU-design har kun ret til at forbyde de i stk. 1 og 2 omhandlede handlinger, hvis den brug, der gøres indsigelse imod, skyldes kopiering af det beskyttede design.

Den brug, der gøres indsigelse imod, der er omhandlet i første afsnit, anses ikke for at skyldes kopiering af et ikkeregistreret EU-design, hvis den hidrører fra et selvstændigt arbejde fra en designer, som med rimelighed må formodes ikke at have haft kendskab til det design, indehaveren har offentliggjort.

5. Denne artikels stk. 4 finder ligeledes anvendelse på et registreret EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, så længe offentligheden ikke har fået adgang til den relevante registrering i registret samt til sagsakten i overensstemmelse med artikel 50, stk. 4.

Artikel 20

Begrænsninger i de rettigheder, som følger af et EU-design

1. De rettigheder, som følger af et EU-design, kan ikke udøves for så vidt angår:

a) handlinger af privat art og uden erhvervsmæssigt formål

b) handlinger, der foretages i forsøgsøjemed

c) reproduktionshandlinger i citatøjemed eller til undervisningsbrug

d) handlinger, der foretages med henblik på at identificere eller henvise til et produkt som tilhørende designrettighedshaveren

e) handlinger, der foretages med henblik på kommentarer, kritik eller parodi

f) udstyr på skibe og luftfartøjer, der er hjemmehørende i et tredjeland, og som midlertidigt kommer ind på Unionens område

g) import til Unionen af reservedele og tilbehør med henblik på reparation af skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f)

h) udførelse af reparationer på skibe og luftfartøjer omhandlet i litra f).

2. Stk. 1, litra c), d) og e), finder kun anvendelse, hvis handlingerne er forenelige med rimelig handelspraksis og ikke i urimelig grad skader den normale udnyttelse af designet, og i det i litra c) omhandlede tilfælde, når kilden til det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå designet finder anvendelse, nævnes.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 608/2013 af 12. juni 2013 om toldmyndighedernes håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1383/2003 (EUT L 181 af 29.6.2013, s. 15).«

18) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 20a*

Reparationsklausul

1. Der ydes ikke beskyttelse til et EU-design, der udgør en komponent af et sammensat produkt, hvis udseende er afgørende for komponentens design, og som i den i artikel 19, stk. 1, omhandlede betydning udelukkende anvendes til reparation af det sammensatte produkt med henblik på at genskabe dets oprindelige udseende.

2. Stk. 1 må ikke påberåbes af fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt, som ved hjælp af en klar og synlig angivelse på produktet eller i en anden passende form ikke har informeret forbrugerne behørigt om den kommercielle oprindelse og identiteten af fabrikanten af det produkt, der skal anvendes til reparation af det sammensatte produkt, således at de kan træffe et informeret valg mellem konkurrerende produkter, der kan anvendes til reparation.

3. Fabrikanten eller sælgeren af en komponent af et sammensat produkt er ikke forpligtet til at garantere, at de komponenter, som de fremstiller eller sælger, i sidste ende anvendes af slutbrugere alene til reparation med henblik på at genskabe det sammensatte produkts oprindelige udseende.«

19) Artikel 21 affattes således:

»*Artikel 21*

Konsumption af rettigheder

De rettigheder, som følger af et EU-design, omfatter ikke handlinger i forbindelse med produkter, som et design, der er omfattet af den beskyttelse, som ydes af EU-designet, indgår i eller er anvendt på, når produktet er bragt i omsætning i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) af indehaveren af EU-designet eller med indehaverens samtykke.«

20) Artikel 24, stk. 2, affattes således:

»2. Et EU-design kan erklæres ugyldigt, selv efter at EU-designet er bortfaldet eller der er givet afkald på dette, hvis ansøgeren godtgør at have en legitim interesse i at opnå en realitetsafgørelse.«

21) Artikel 25 affattes således:

»*Artikel 25*

Ugyldighedsgrunde

1. Et EU-design kan kun erklæres ugyldigt i følgende tilfælde:

a) EU-designet er ikke i overensstemmelse med definitionen i artikel 3, nr. 1)

b) EU-designet opfylder ikke kravene i artikel 4-9

c) rettighedshaveren i medfør af en afgørelse truffet af den kompetente domstol eller myndighed er ikke berettiget til EU-designet i henhold til artikel 14

d) EU-designet er i strid med et tidligere design, som er blevet offentliggjort før eller efter datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for EU-designet, og som er beskyttet fra en dato før datoen for indgivelse af ansøgningen eller, hvis der begæres prioritet, prioritetsdagen for EU-designet:

   i) ved et registreret EU-design eller en ansøgning om et sådant design med forbehold af dets registrering

   ii) ved en registreret designrettighed i en medlemsstat eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering, eller

   iii) ved en designrettighed, der er registreret i henhold til Genèveaftalen under Haagarrangementet vedrørende international registrering af industrielle design fra 1999 (»Genèveaftalen«), som har retsvirkning i Unionen, eller ved en ansøgning om en sådan rettighed med forbehold af dens registrering

e) et kendetegn benyttes i et senere design, og EU-retten eller medlemsstatens ret, der finder anvendelse på dette kendetegn, giver rettighedshaveren til kendetegnet ret til at forbyde en sådan brug

f) designet udgør en uhjemlet brug af et værk, der er beskyttet af en medlemsstats ophavsret

g) designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i artikel 6c i Pariserkonventionen til beskyttelse af industriel ejendomsret (»Pariserkonventionen«), eller en uretmæssig brug af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte artikel, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, og de kompetente myndigheder ikke har givet deres samtykke til registreringen.

2. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra a) og b), kan påberåbes af følgende:

a) enhver fysisk eller juridisk person, eller

b) enhver sammenslutning eller ethvert organ, der er oprettet med det formål at repræsentere fabrikanters, producenters, tjenesteyderes, erhvervsdrivendes eller forbrugeres interesser, hvis denne sammenslutning eller dette organ har søgsmålskompetence og kan sagsøges i eget navn i henhold til den ret, der finder anvendelse på sammenslutningen eller organet.

3. Ugyldighedsgrunden i denne artikels stk. 1, litra c), kan kun påberåbes af den person, som EU-designrettigheden tilkommer i henhold til artikel 14.

4. Ugyldighedsgrundene i stk. 1, litra d), e) og f), kan kun påberåbes af følgende:

a) ansøgeren om eller indehaveren af den tidligere rettighed

b) de personer, der i henhold til EU-retten eller den pågældende medlemsstats ret har ret til at udøve rettigheden, eller

c) en licenstager, der er bemyndiget af en indehaver af den tidligere rettighed.

5. Ugyldighedsgrunden i stk. 1, litra g), kan kun påberåbes af den fysiske eller juridiske person, som er berørt af den uretmæssige brug.

6. Uanset stk. 4 og 5 kan medlemsstaterne bestemme, at grundene i stk. 1, litra d) og g), også kan påberåbes af den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat på eget initiativ.

7. Et registreret EU-design erklæres ikke ugyldigt, såfremt ansøgeren om eller indehaveren af en af de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1, litra d)-f), udtrykkeligt gav sit samtykke til registrering af EU-designet inden indgivelse af ansøgningen om en ugyldighedserklæring eller modkravet.

8. Har ansøgeren om eller indehaveren af en af de i stk. 1, litra d), e) og f), omhandlede rettigheder tidligere ansøgt om en erklæring om, at et EU-design er ugyldigt, eller fremsat et modkrav under en sag om krænkelse, må vedkommende ikke indgive en ny ansøgning om en ugyldighedserklæring eller fremsætte modkrav under henvisning til en anden af de i ovennævnte litraer omhandlede rettigheder, som vedkommende kunne have påberåbt sig til støtte for den første ansøgning eller det første modkrav.«

22) Artikel 26, stk. 1, affattes således:

»1. Erklæres et EU-design ugyldigt, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.«

23) Følgende afdeling indsættes efter artikel 26:

»Afdeling 6

Meddelelse om registrering

Artikel 26a

Registreringssymbol

Indehaveren af et registreret EU-design kan oplyse offentligheden om, at designet er registreret, ved på det produkt, hvori designet indgår, eller hvorpå det anvendes, at anføre bogstavet D i en cirkel Ⓓ. En sådan designmeddelelse kan ledsages af designets registreringsnummer eller et hyperlink til indførelsen af designet i registret.«

24) Artikel 28 affattes således:

»*Artikel 28*

Overdragelse af et registreret EU-design

1. Overdragelsen af et registreret EU-design skal ske skriftligt og underskrives af kontraktparterne, medmindre overdragelsen sker som følge af en retsafgørelse.

En overdragelse af et registreret EU-design, der ikke opfylder kravene i første afsnit, er ugyldig.

2. Efter anmodning fra en af parterne indføres overdragelsen af et registreret EU-design i registret og bekendtgøres.

3. En ansøgning om registrering af en overdragelse i registret skal indeholde oplysninger, der identificerer det registrerede EU-design, den nye indehaver og, i givet fald, den befuldmægtigede for den nye indehaver. Den skal også indeholde dokumenter, der på behørig vis godtgør overdragelsen i overensstemmelse med stk. 1.

4. Er betingelserne for registrering af en overdragelse som fastsat i denne artikels stk. 1 eller i de i artikel 28a omhandlede gennemførelsesretsakter ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser Kontoret ansøgningen om registrering af overdragelsen.

5. Der kan indgives en samlet ansøgning om registrering af overdragelsen af to eller flere registrerede EU-design, forudsat at den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver er de samme for alle disse registrerede EU-design.

6. Så længe overdragelsen ikke er indført i registret, kan rettighedserhververen ikke gøre de rettigheder, som følger af det registrerede EU-designs registrering, gældende.

7. Skal der i forhold til Kontoret overholdes frister, kan rettighedserhververen afgive de fornødne erklæringer over for dette, så snart ansøgningen om registrering af overdragelsen er indgivet til Kontoret.

8. Alle dokumenter, som i overensstemmelse med artikel 66 skal tilstilles indehaveren af et registreret EU-design, skal tilstilles den person, der er registreret som indehaver i registret.«

25) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 28a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende overdragelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) de oplysninger, som en i artikel 28, stk. 3, omhandlet anmodning om registrering af en overdragelse skal indeholde

b) den type dokumentation, der kræves til at godtgøre en overdragelse som omhandlet i artikel 28, stk. 3, under hensyntagen til de aftaler, der er indgået mellem den registrerede rettighedshaver og den efterfølgende rettighedserhverver.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

26) Artikel 31 og 32 affattes således:

»*Artikel 31*

Konkursbehandling

1. Et EU-design kan kun inddrages i en konkursbehandling, der er blevet indledt i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig.

2. For forsikringsselskaber som defineret i artikel 13, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF (*) og kreditinstitutter som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 (**) er centret for hovedinteresser omhandlet i stk. 1 den medlemsstat, hvor selskabet eller instituttet er meddelt tilladelse.

3. Er et EU-design genstand for sameje mellem flere, finder stk. 1 tilsvarende anvendelse med hensyn til vedkommende medindehavers andel.

4. Indgår et EU-design i konkursbehandling, indføres dette efter anmodning fra den kompetente nationale myndighed i registret og bekendtgøres.

Artikel 32

Licens

1. Der kan gives licens til udnyttelse af et EU-design for hele eller en del af Unionen. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren kan gøre de rettigheder, der er knyttet til EU-designet, gældende over for en licenstager, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til:

a) licensens varighed

b) den form, hvori designet kan anvendes

c) det produktsortiment, som licensen udstedes for

d) kvaliteten af de produkter, der fremstilles af licenstageren i henhold til licensen.

3. Medmindre andet er fastsat i licensaftalen, kan licenstageren kun anlægge sag om krænkelse af et EU-design, hvis dets indehaver har givet sit samtykke hertil. Indehaveren af en eksklusiv licens kan dog anlægge en sådan sag, hvis indehaveren af EU-designet efter opfordring hertil ikke selv anlægger sag om krænkelse af designet inden for et rimeligt tidsrum.

4. Enhver licenstager har ret til at indtræde i en sag om krænkelse, som indehaveren af EU-designet har anlagt, med henblik på at få erstatning for den skade, den pågældende licenstager måtte have lidt.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).
(**) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).«

27) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 32a*

Procedure for indførelse af licenser og andre rettigheder i registret

1. Artikel 28, stk. 3, de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 28a, og artikel 28, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse på registrering af en tingslig rettighed eller overdragelse af en tingslig rettighed, jf. artikel 29, tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 30, inddragelse i konkursbehandling, jf. artikel 31, samt registrering af en licens eller overdragelse af en licens, jf. artikel 32. Kravet om dokumenter, der på behørig vis godtgør overdragelsen, i artikel 28, stk. 3, finder dog ikke anvendelse, hvis anmodningen fremsættes af indehaveren af EU-designet.

2. Ansøgningen om registrering af de i stk. 1 omhandlede rettigheder anses ikke for indgivet, før det påkrævede gebyr er betalt.

3. Ansøgningen om registrering af en licens kan indeholde en anmodning om indførelse i registret af en sådan licens som en eller flere af følgende:

a) en eksklusiv licens

b) en underlicens, i tilfælde af at en sådan underlicens meddeles af en licenstager, hvis licens er indført i registret

c) en licens, der er begrænset til et bestemt produktsortiment

d) en licens, der er begrænset til en del af Unionen

e) en midlertidig licens.

Begæres licensen indført som en licens anført i første afsnits litra c), d) eller e), angives det i ansøgningen om registrering af en licens, for hvilket produktsortiment, for hvilken del af Unionen eller for hvilket tidsrum licensen er meddelt.

4. Er betingelserne for registrering af licenser og andre rettigheder, der er fastsat i denne forordning, ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afviser det ansøgningen om registrering.«

28) Artikel 33 affattes således:

»*Artikel 33*

Retsvirkning over for tredjemand

1. De i artikel 28, 29 og 32 omhandlede retshandler vedrørende EU-design har først virkning over for tredjemand i alle medlemsstaterne, når de er indført i registret. En sådan retshandel har dog forud for en sådan indførsel i registret virkning over for tredjemand, der har erhvervet rettigheder over det registrerede EU-design efter tidspunktet for den pågældende retshandel, men som var bekendt med retshandlen på tidspunktet for rettighedserhvervelsen.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på en person, der erhverver et registreret EU-design eller en rettighed vedrørende et registreret EU-design ved overdragelse af en virksomhed som helhed eller ved anden universalsuccession.

3. De i artikel 30 omhandlede retshandlers retsvirkninger over for tredjemand følger retten i den i overensstemmelse med artikel 27 fastlagte medlemsstat.

4. Retsvirkningerne af en konkursbehandling eller lignende behandlinger over for tredjemand er underlagt retten i den medlemsstat, hvor der først blev indledt en sådan behandling som omhandlet i national ret eller de konventioner, der finder anvendelse på dette område.«

29) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 33a*

Procedure for annullering eller ændring af registreringen af licenser og andre rettigheder

1. En registrering, som foretages i henhold til artikel 32a, stk. 1, annulleres eller ændres efter anmodning fra en af de berørte parter.

2. Ansøgningen om annullering eller ændring af registreringen skal indeholde det registrerede EU-designs registreringsnummer eller, hvis der er tale om en samlet registrering, hvert designs registreringsnummer og oplysningerne om den rettighed, for hvilken der anmodes om annullering eller ændring af registreringen.

3. Ansøgningen om annullering eller ændring af registreringen ledsages af dokumenter, hvoraf det fremgår, at den registrerede rettighed ikke længere eksisterer, eller at licenstageren eller indehaveren af en anden rettighed giver sit samtykke til annullering eller ændring af registreringen.

4. Er kravene til annullering eller ændring af registreringen ikke opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser det anmodningen om annullering eller ændring af registreringen.«

30) Artikel 34 affattes således:

»*Artikel 34*

Ansøgningen om registrering af et EU-design som genstand for ejendomsret

Artikel 27-33a finder anvendelse på ansøgninger om registrering af EU-design. Er virkningerne af en af disse bestemmelser betinget af en indførsel i registret, skal denne formalitet opfyldes ved indførslen af det registrerede EU-design i registret.«

31) Artikel 35 affattes således:

»*Artikel 35*

Indgivelse af ansøgninger

1. En ansøgning om et registreret EU-design indgives til Kontoret.

2. Kontoret udsteder straks en kvittering til ansøgeren, som mindst skal indeholde journalnummeret, en gengivelse, beskrivelse eller anden identifikation af designet, dokumenternes art og antal samt modtagelsesdatoen. Er der tale om en samlet ansøgning, angives i Kontorets kvittering det første design samt det antal design, der er indgivet ansøgning om.«

32) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-4 affattes således:

»1. Ansøgningen om registrering af et EU-design skal indeholde:

a) en anmodning om registrering

b) oplysninger, der gør det muligt at identificere ansøgeren

c) en tilstrækkelig klar gengivelse af designet, som gør det muligt at fastslå den genstand, for hvilken der ansøges om beskyttelse.

2. Ansøgningen skal endvidere indeholde en angivelse af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes.

3. Ansøgningen kan derudover indeholde:

a) en beskrivelse, der forklarer gengivelsen

b) en anmodning om, at bekendtgørelsen af registreringen udsættes i overensstemmelse med artikel 50

c) oplysninger om den befuldmægtigede, hvis ansøgeren har udpeget en sådan

d) klassifikation af de produkter, hvori designet skal inkorporeres, eller hvorpå det skal anvendes, i henhold til klasse og underklasse i Locarnoklassifikationen som ændret og i kraft på datoen for indgivelse af ansøgningen

e) en angivelse af designeren eller af det team, der har frembragt designet, eller en erklæring på ansøgerens ansvar om, at designeren eller teamet har givet afkald på retten til at blive nævnt.

4. Ansøgningen er betinget af betaling af ansøgningsgebyret. Indgives der en anmodning om udsættelse i henhold til stk. 3, litra b), opkræves der et tillægsgebyr for udsættelse af bekendtgørelsen.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Ud over de i stk. 1-4 omhandlede betingelser skal en EU-designansøgning opfylde de formelle krav, der er fastsat i denne forordning og i de gennemførelsesretsakter, der er vedtaget i henhold hertil. I det omfang disse krav vedrører designgengivelsen som omhandlet i stk. 1, litra c), og gengivelsesmåden, fastlægger den administrerende direktør måden, hvorpå forskellige visninger skal nummereres i tilfælde af statisk visning, en elektronisk fils formater og størrelse samt enhver anden relevant teknisk specifikation. Indeholder disse krav bestemmelser om identifikation af en genstand, for hvilken der ikke er ansøgt om beskyttelse ved hjælp af visse typer visuelle disclaimere, eller om indgivelse af visse specifikke typer visninger, kan den administrerende direktør fastsætte yderligere typer af visuelle disclaimere og specifikke typer visninger, der er tilladt.«

33) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 36a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ansøgning

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som ansøgningen om et registreret EU-design skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

34) I artikel 37 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Højst 50 design kan kombineres i én samlet ansøgning om registrering af EU-design. Hvert enkelt design i en samlet ansøgning nummereres af Kontoret efter et system, der skal fastsættes af den administrerende direktør.

2. Ud over de gebyrer, der er omhandlet i artikel 36, stk. 4, er den samlede ansøgning underlagt betaling af et ansøgningsgebyr for hvert yderligere design, der indgår i den samlede ansøgning, og, såfremt ansøgningen indeholder en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen, et gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert design, der indgår i den samlede ansøgning, for hvilken der anmodes om udsættelse.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den samlede ansøgning skal opfylde de formelle krav, der er fastsat i de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 37a.«

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Hvert af de design, der er indeholdt i en samlet ansøgning, eller en registrering, der er baseret på en sådan ansøgning, kan behandles adskilt fra de andre design. Det enkelte design kan navnlig, uafhængigt af de øvrige, håndhæves, gøres til genstand for licens, tingslige rettigheder, tvangsfuldbyrdelse eller konkursbehandling, afkald, fornyelse, overdragelse eller udsættelse af bekendtgørelsen eller erklæres ugyldigt.«

35) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 37a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende samlede ansøgninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvad den samlede ansøgning skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

36) Artikel 38 og 39 affattes således:

»*Artikel 38*

Ansøgningsdato

Ansøgningsdatoen for en ansøgning om et registreret EU-design er den dato, hvor de dokumenter, der indeholder oplysningerne omhandlet i artikel 36, stk. 1, indgives af ansøgeren til Kontoret, forudsat at ansøgningsgebyret omhandlet i artikel 36, stk. 4, og artikel 37, stk. 2, betales inden én måned efter indgivelsen af disse dokumenter.

Artikel 39

Ligestilling af en EU-ansøgning med en national ansøgning

En ansøgning om et registreret EU-design, for hvilken der er fastsat en ansøgningsdato, ligestilles i medlemsstaterne med en forskriftsmæssig national ansøgning, med den eventuelle prioritet, der påberåbes for EU-designansøgningen.«

37) Artikel 40, 41 og 42 affattes således:

»*Artikel 40*

Klassifikation og produktangivelser

1. Produkter, i hvilke et EU-design er bestemt til at blive inkorporeret, eller som det skal anvendes på, klassificeres i overensstemmelse med Locarnoklassifikationen som ændret og i kraft på datoen for indgivelse af ansøgningen.

2. Produktangivelsen som omhandlet i artikel 36, stk. 2, skal klart og præcist angive produkternes art og gøre det muligt kun at klassificere hvert produkt i én klasse og underklasse i Locarnoklassifikationen, om muligt ved hjælp af den harmoniserede database over produktangivelser, som Kontoret stiller til rådighed. Produktangivelsen skal være i overensstemmelse med gengivelsen af designet.

3. Produkterne grupperes efter klasser i Locarnoklassifikationen, idet nummeret på den klasse i klassifikationen, som den pågældende gruppe produkter henhører under, anføres foran hver gruppe, og idet de opføres i den rækkefølge, klasserne og underklasserne er angivet i klassifikationen.

4. Når ansøgeren anvender produktangivelser, som ikke findes i den i stk. 2 omhandlede database, eller som ikke er i overensstemmelse med gengivelsen af designet, kan Kontoret foreslå produktangivelser fra denne database. Hvis ansøgeren ikke svarer inden for den af Kontoret fastsatte frist, kan det gå videre med undersøgelsen på grundlag af de foreslåede produktangivelser.

Artikel 41

Prioritetsret

1. Den, der forskriftsmæssigt har indgivet en ansøgning om en designrettighed eller en brugsmodel i eller for en af de stater, der har tiltrådt Pariserkonventionen, eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, eller den, til hvem retten er overgået, tillægges i forhold til en indgiven ansøgning om registrering af et EU-design for samme design eller brugsmodel prioritetsret i en periode på seks måneder regnet fra datoen for indgivelse af den første ansøgning.

2. Enhver ansøgning, der i henhold til den nationale ret i den stat, hvor den er indgivet, eller i henhold til bilaterale eller multilaterale aftaler er tilstrækkelig til at fastslå datoen for ansøgningens indgivelse, uanset resultatet af ansøgningen, anses for at give prioritetsret.

3. En senere ansøgning om et design, som er indgivet i eller for samme stat som den, hvor en første ansøgning er blevet indgivet, anses som den første ansøgning med henblik på at fastlægge prioritet, forudsat at denne tidligere ansøgning på tidspunktet for den senere ansøgning er tilbagekaldt, opgivet eller afslået uden at have været gjort tilgængelig for offentligheden og uden at have affødt rettigheder, som fortsat består, og ikke allerede har tjent som grundlag for påberåbelse af prioritetsret. Den tidligere ansøgning tjener i så fald ikke længere som grundlag for påberåbelse af prioritetsret.

4. Er den første ansøgning indgivet i en stat, der ikke er tiltrådt Pariserkonventionen eller overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen, finder stk. 1 til 3 kun anvendelse i det omfang, den pågældende stat i henhold til offentliggjorte undersøgelser giver prioritetsret på grundlag af den første ansøgning til Kontoret på betingelser og med virkninger svarende til dem, der er fastlagt i denne forordning. Den administrerende direktør anmoder, hvor det er nødvendigt, Kommissionen om at overveje at undersøge, om den pågældende stat indrømmer en sådan gensidighed. Finder Kommissionen, at der indrømmes gensidighed, lader den en meddelelse herom offentliggøre i *Den Europæiske Unions Tidende*.

5. Den i stk. 4 omhandlede prioritetsret finder anvendelse fra datoen for offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende* af meddelelsen, som fastslår, at der indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt for anvendelse. Den finder ikke længere anvendelse fra datoen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* af en meddelelse fra Kommissionen om, at der ikke længere indrømmes gensidighed, medmindre meddelelsen fastsætter et tidligere tidspunkt for anvendelse.

6. De i stk. 4 og 5 omhandlede meddelelser skal også bekendtgøres i Kontorets meddelelsesblad.

Artikel 42

Påberåbelse af prioritet

1. En ansøger om et registreret EU-design, der ønsker at udnytte prioriteten i en tidligere ansøgning, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. En sådan prioritetserklæring skal indeholde dato og land for den tidligere ansøgning. Den tidligere ansøgnings journalnummer og dokumentationen til støtte for påberåbelse af prioritet skal indgives senest tre måneder efter datoen for indgivelse af prioritetserklæringen.

2. Den administrerende direktør kan beslutte, at den dokumentation, som ansøgeren skal fremlægge til støtte for en påberåbelse af prioritet, kan indeholde færre oplysninger end krævet i henhold til de gennemførelsesretsakter, som vedtages i henhold til artikel 42a, forudsat at princippet om ligebehandling af ansøgere overholdes, og forudsat at de nødvendige oplysninger er tilgængelige for Kontoret fra andre kilder.«

38) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 42a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende påberåbelse af prioritet

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer, hvilken form for dokumentation der i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, skal indgives i forbindelse med påberåbelse af prioritet på grundlag af en tidligere ansøgning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

39) Artikel 43 affattes således:

»*Artikel 43*

Prioritetsrettens retsvirkning

Prioritetsretten har den retsvirkning, at prioritetsdagen anses for at være datoen for indgivelse af ansøgningen om registrering af et EU-design med hensyn til artikel 5, 6, 7 og 22, artikel 25, stk. 1, litra d), e) og f), og artikel 50, stk. 1.«

40) Artikel 44 affattes således:

»*Artikel 44*

Udstillingsprioritet

1. Har en ansøger om registrering af et EU-design, fremvist produkter, hvori designet er inkorporeret, eller hvorpå det anvendes, på en officiel eller officielt anerkendt international udstilling, der er omfattet af konventionen fra 1928 angående internationale udstillinger, som senest revideret den 30. november 1972, kan vedkommende, hvis ansøgning indgives inden for en periode på seks måneder efter første fremvisning af sådanne produkter, påberåbe sig prioritetsret fra den pågældende dato.

2. En ansøger, der ønsker at påberåbe sig prioritet i henhold til stk. 1, skal indgive en prioritetserklæring enten sammen med ansøgningen eller senest to måneder efter ansøgningsdatoen. Ansøgeren skal senest tre måneder efter prioritetserklæringen indgive dokumentation for, at de produkter, som designet indgår i, eller hvorpå det finder anvendelse, er blevet fremvist som omhandlet i stk. 1.

3. En udstillingsprioritet, som gives i en medlemsstat eller i et tredjeland, indebærer ikke nogen forlængelse af den i artikel 41 fastsatte prioritetsperiode.«

41) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 44a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, som præciserer, hvilken type dokumentation og hvilke nærmere oplysninger der skal indgives ved påberåbelse af en udstillingsprioritet i overensstemmelse med artikel 44, stk. 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

42) Overskriften til afsnit V affattes således:

»AFSNIT V

REGISTRERINGSPROCEDURE, FORNYELSE OG ÆNDRING«.

43) Artikel 45 affattes således:

»*Artikel 45*

Undersøgelse af, om de formelle ansøgningskrav er opfyldt

1. Kontoret undersøger, om ansøgningen om registrering af et EU-design opfylder de krav til fastlæggelse af en ansøgningsdato, der er fastsat i artikel 38.

2. Kontoret undersøger:

a) om ansøgningen om et registreret EU-design opfylder de krav, der er omhandlet i artikel 36, stk. 2, 3 og 5, og, hvis der er tale om en samlet ansøgning, i artikel 37, stk. 1 og 3

b) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 36, stk. 4, er blevet betalt inden for den fastsatte periode

c) hvis det er relevant, om tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert design, der indgår i en samlet ansøgning i henhold til artikel 37, stk. 2, er blevet betalt inden for den fastsatte periode.

3. Opfylder ansøgningen om registrering af et EU-design ikke kravene omhandlet i stk. 1 eller 2, anmoder Kontoret ansøgeren om at afhjælpe de konstaterede mangler eller foretage den manglende betaling inden for to måneder efter modtagelsen af denne anmodning.

4. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 1 omhandlede krav, behandles ansøgningen ikke som en ansøgning om et registreret EU-design. Efterkommer ansøgeren den pågældende anmodning med hensyn til disse krav, anser Kontoret den dato, hvor manglerne er afhjulpet eller den manglende betaling foretaget, som ansøgningsdatoen.

5. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 2, litra a) og b), omhandlede krav, giver Kontoret afslag på ansøgningen.

6. Efterkommer ansøgeren ikke Kontorets i stk. 3 omhandlede anmodning om at opfylde de i stk. 2, litra c), omhandlede krav, afslås ansøgningen for så vidt angår de yderligere design, medmindre det er åbenbart, hvilket design det er meningen, at det betalte beløb skal dække. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design det er meningen at dække, behandler Kontoret designene i den fortløbende numeriske rækkefølge, i hvilken de er indeholdt i den samlede ansøgning. Ansøgningen afslås for så vidt angår de design, for hvilke tillægsgebyret for udsættelse af bekendtgørelsen ikke er blevet betalt eller ikke er blevet betalt fuldt ud.

7. Opfyldes kravene vedrørende påberåbelse af prioritet ikke, fortabes prioritetsretten for ansøgningen.«

44) Artikel 46 udgår.

45) Artikel 47 affattes således:

»*Artikel 47*

Registreringshindringer

1. Konstaterer Kontoret i forbindelse med undersøgelsen i henhold til denne forordnings artikel 45, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen i denne forordnings artikel 3, nr. 1), at det strider mod den offentlige orden eller sædelighed, eller at det, uden at de kompetente myndigheder har givet deres samtykke til registreringen, udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i Pariserkonventionens artikel 6c, eller af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte konventions artikel 6c, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, meddeler det ansøgeren, at designet ikke kan registreres, med angivelse af registreringshindringen.

2. I den i stk. 1 omhandlede meddelelse fastsætter Kontoret en periode, inden for hvilken ansøgeren kan fremsætte bemærkninger, trække ansøgningen eller de af registreringshindringen omfattede designvisninger tilbage eller fremlægge en ændret gengivelse af designet, der kun afviger på uvæsentlige punkter fra den oprindelige gengivelse.

3. Kan ansøgeren ikke afhjælpe hindringerne for registrering, giver Kontoret afslag på ansøgningen. Vedrører disse hindringer kun nogle af de design, som er omfattet af en samlet ansøgning, giver Kontoret kun afslag på ansøgningen for disse designs vedkommende.«

46) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 47a*

Tilbagetrækning og ændring af ansøgningen

1. Ansøgeren kan til enhver tid trække en EU-designansøgning tilbage, eller, hvis der er tale om en registrering på grundlag af en samlet ansøgning, trække nogle af de i ansøgningen indeholdte design tilbage.

2. Ansøgeren kan til enhver tid ændre uvæsentlige detaljer i gengivelsen af det EU-design, der ansøges om.«

47) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 47b*

Delegation af beføjelser vedrørende ændring af ansøgningen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om proceduren for ændring af ansøgningen som omhandlet i artikel 47a, stk. 2.«

48) Artikel 48 affattes således:

»*Artikel 48*

Registrering

1. Er betingelserne for en ansøgning om registrering af et EU-design opfyldt, og der ikke er givet afslag på ansøgningen i henhold til artikel 47, indfører Kontoret det design, der er indeholdt i ansøgningen, og de oplysninger, der er omhandlet i artikel 72, stk. 2, i registret.

2. Indeholder ansøgningen en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i medfør af artikel 50, anføres dette forhold samt datoen for udløbet af udsættelsesperioden ligeledes i registret.

3. Ved registreringen anføres den ansøgningsdato, der er omhandlet i artikel 38.

4. De gebyrer, der skal betales i henhold til artikel 36, stk. 4, og artikel 37, stk. 2, refunderes ikke, selv om det design, der er søgt registreret, ikke registreres.«

49) Artikel 49 affattes således:

»*Artikel 49*

Bekendtgørelse

Når registrering har fundet sted, bekendtgør Kontoret det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design som omhandlet i artikel 73, stk. 1, litra a).«

50) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 49a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende bekendtgørelse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastlægger, hvilke oplysninger der skal indgå i den i artikel 49 omhandlede bekendtgørelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

51) Artikel 50 affattes således:

»*Artikel 50*

Udsættelse af bekendtgørelsen

1. En ansøger kan ved indgivelsen af en ansøgning om et registreret EU-design anmode om, at bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsættes i en periode på op til 30 måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse eller, hvis der er begæret prioritet, fra prioritetsdatoen.

2. Indgives en i denne artikels stk. 1 omhandlet anmodning, og er de i artikel 48 fastsatte betingelser opfyldt, registreres EU-designet, men hverken designets gengivelse eller sagsakten vedrørende ansøgningen, jf. dog artikel 74, stk. 2, gøres offentligt tilgængelige.

3. Kontoret bekendtgør i Registreringstidende for EU-design en angivelse af en i stk. 1 omhandlet anmodning. Angivelsen skal ledsages af oplysninger, der identificerer rettighedshaveren af det registrerede design, navnet på den befuldmægtigede, hvis en sådan findes, datoen for indgivelse af ansøgningen og for registrering af designet samt ansøgningens journalnummer. Hverken gengivelsen af designet eller oplysninger om dets udseende bekendtgøres.

4. Ved udløbet af udsættelsesperioden eller på et tidligere tidspunkt, som rettighedshaveren har fremsat anmodning om, giver Kontoret offentligheden adgang til alle registreringerne i registret og sagsakten vedrørende ansøgningen samt bekendtgør det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design.

5. Rettighedshaveren kan modsætte sig bekendtgørelsen af det registrerede EU-design som omhandlet i denne artikels stk. 4 ved at indgive en anmodning om afkald på EU-designet i overensstemmelse med artikel 51 senest tre måneder inden udløbet af udsættelsesperioden. Anmodninger om indførelse af afkald i registret, som ikke opfylder kravene i artikel 51 og de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 51a, eller som indgives efter udløbet af den frist på tre måneder, der er omhandlet i dette stykke, afvises.

6. Hvis der er tale om registrering på grundlag af en samlet ansøgning i henhold til artikel 37 skal rettighedshaveren sammen med den i stk. 4 omhandlede anmodning om tidligere bekendtgørelse eller den i stk. 5 omhandlede anmodning om afkald klart angive, hvilke af de design, der er indeholdt i den pågældende ansøgning, der skal bekendtgøres tidligere eller gives afkald på, og for hvilke design, bekendtgørelsen fortsat skal udsættes.

7. Opfylder rettighedshaveren ikke de krav, der er fastsat i stk. 6, anmoder Kontoret vedkommende til at afhjælpe manglerne inden for en nærmere fastsat frist, der under ingen omstændigheder må udløbe efter udsættelsesperioden på 30 måneder.

8. Afhjælpes den i stk. 7 omhandlede mangel ikke inden for den fastsatte frist, medfører det, at anmodningen om tidlig bekendtgørelse anses for ikke at være indgivet eller at anmodningen om afkald afvises.

9. Anlæggelse af søgsmål på basis af et registreret EU-design i den periode, hvor bekendtgørelsen er udsat, er betinget af, at de i registret indeholdte oplysninger og sagsakten vedrørende ansøgningen har været forelagt den person, mod hvem søgsmål anlægges.«

52) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 50a*

Bekendtgørelse efter udsættelsesperiodens udløb

Ved udløbet af den udsættelsesperiode, der er omhandlet i artikel 50, eller i tilfælde af en anmodning om tidligere bekendtgørelse, skal Kontoret, så snart det er teknisk muligt:

a) bekendtgøre det registrerede EU-design i Registreringstidende for EU-design med de nærmere oplysninger, der er påkrævet i medfør af de regler, der er vedtaget i henhold til artikel 49a, sammen med en angivelse af, at ansøgningen indeholdt en anmodning om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50

b) give offentligheden aktindsigt i samtlige sagsakter vedrørende designet

c) give offentligheden aktindsigt i samtlige indførelser i registret, herunder sådanne, som i henhold til artikel 74, stk. 5, har været undtaget fra aktindsigt.

Artikel 50b

Registreringscertifikat

Efter bekendtgørelsen af det registrerede EU-design udsteder Kontoret et registreringscertifikat til indehaveren. Kontoret udsteder efter anmodning bekræftede eller ikkebekræftede kopier af certifikatet. Certifikater og kopier udstedes elektronisk.«

53) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 50c*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som det i artikel 50b omhandlede registreringsbevis skal indeholde, og registreringsbevisets form. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.

Artikel 50d

Fornyelse

1. Registrering af et EU-design fornys efter anmodning fra rettighedshaveren af et registreret EU-design eller af enhver person med udtrykkelig bemyndigelse fra rettighedshaveren til at anmode om fornyelse, forudsat at fornyelsesgebyret er betalt.

2. Kontoret giver rettighedshaveren af det registrerede EU-design og enhver indehaver af en registreret rettighed vedrørende EU-designet meddelelse om registreringsperiodens udløb mindst seks måneder forinden datoen for et sådant udløb. Kontoret kan ikke holdes ansvarligt for manglende meddelelse, som heller ikke berører registreringsperiodens udløb.

3. Anmodningen om fornyelse skal indgives inden for en periode på seks måneder inden registreringsperiodens udløb. Fornyelsesgebyret betales også inden for denne periode.

I mangel heraf kan anmodningen indgives og gebyrerne betales inden for en yderligere periode på seks måneder efter registreringsperiodens udløb, forudsat at der inden for denne yderligere periode betales et tillægsgebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret eller for for sen indgivelse af anmodningen om fornyelse.

4. Den i stk. 1 omhandlede anmodning om fornyelse skal omfatte:

a) navnet på den person, der anmoder om fornyelse

b) registreringsnummeret på det EU-design, der skal fornyes

c) i tilfælde af en samlet ansøgning, en angivelse af de design, for hvilke der ansøges om fornyelse.

Betales fornyelsesgebyret, anses det for at udgøre en anmodning om fornyelse, forudsat at den indeholder alle de fornødne oplysninger for at kunne fastslå betalingens formål.

5. Hvis der er tale om en registrering på basis af en samlet ansøgning i henhold til artikel 37, hvor de betalte gebyrer ikke er tilstrækkelige til at dække alle de design, for hvilke der anmodes om fornyelse, fornyes registreringen for så vidt angår de design, som det åbenbart er meningen, at det betalte beløb skal dække. Kan det ikke på grundlag af andre kriterier fastslås, hvilke design det er meningen at dække, behandler Kontoret designene i den fortløbende numeriske rækkefølge, i hvilken de er indeholdt i den samlede ansøgning.

6. Fornyelsen får virkning fra dagen efter den eksisterende registreringsperiodes udløb. Fornyelsen indføres i registret.

7. Indgives anmodningen om fornyelse inden for perioderne i stk. 3, men de andre betingelser for fornyelse i denne artikel ikke er opfyldt, giver Kontoret ansøgeren meddelelse om de konstaterede mangler.

8. Indgives der ikke en anmodning om fornyelse, eller indgives den efter udløbet af perioden i stk. 3, eller betales gebyrerne ikke eller betales de først efter udløbet af denne periode, eller afhjælpes de i stk. 7 omhandlede mangler ikke inden for den fastsatte frist, fastslår Kontoret, at registreringen er udløbet, og giver indehaveren af EU-designet meddelelse herom. Når afgørelsen er blevet endelig, annullerer Kontoret indførelsen af designet i registret. Annulleringen får virkning fra dagen efter den dato, den eksisterende registrering udløb. I de tilfælde, hvor fornyelsesgebyrerne er blevet betalt, men hvor registreringen ikke fornyes, tilbagebetales gebyrerne.

9. Der kan indgives en enkelt anmodning om fornyelse for to eller flere design, forudsat at rettighedshaveren eller den befuldmægtigede er den samme for alle design, der er omfattet af anmodningen. Der skal betales fornyelsesgebyr for hvert design, for hvilket der anmodes om fornyelse.«

54) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 50e*

Ændring

1. Gengivelsen af det registrerede EU-design må ikke ændres i registret i registreringsperioden eller ved fornyelse heraf, medmindre der er tale om uvæsentlige ændringer.

2. En anmodning fra rettighedshaveren om ændring skal omfatte gengivelsen af det registrerede EU-design i sin ændrede udgave.

3. Anmodningen om ændring anses ikke for indgivet, før gebyret er betalt. Er gebyret ikke blevet betalt eller ikke betalt fuldt ud, giver Kontoret rettighedshaveren meddelelse herom. Der kan indgives en enkelt anmodning om ændring af et og samme element i to eller flere registrerede design, såfremt der er tale om design med samme rettighedshaver. Der skal betales ændringsgebyr for hver registrering, der skal ændres. Er de krav vedrørende ændring af registreringen, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 50f, ikke opfyldt, underretter Kontoret rettighedshaveren om manglen. Afhjælpes manglen ikke inden for den af Kontoret fastsatte frist, afslår Kontoret anmodningen om ændring.

4. Bekendtgørelsen af registrering af en ændring omfatter en gengivelse af det ændrede EU-design.«

55) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 50f*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som den i artikel 50e, stk. 2, omhandlede ansøgning om ændring skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

56) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 50g*

Ændring af navn eller adresse

1. Indehaveren af et registreret EU-design underretter Kontoret om en ændring af indehaverens navn eller adresse, som ikke sker som følge af en overdragelse eller en ændring af ejendomsretten til det registrerede EU-design.

2. Der kan indgives en enkelt anmodning om ændring af navn eller adresse for to eller flere registreringer med samme rettighedshaver.

3. Er de krav vedrørende ændring af navn eller adresse, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 50h, ikke opfyldt, underretter Kontoret indehaveren af det registrerede EU-design om manglen. Er manglen ikke afhjulpet inden for en af Kontoret fastsat frist, giver Kontoret afslag på anmodningen.

4. Stk. 1, 2 og 3 finder også anvendelse på en ændring af den registrerede befuldmægtigedes navn eller adresse.

5. Kontoret indfører de oplysninger, der er omhandlet i artikel 72, stk. 3, litra a) og b), i registret.

6. Stk. 1-4 finder anvendelse på ansøgninger om registrerede EU-design. Ændringen indføres i Kontorets sagsakter vedrørende ansøgningen om EU-design.«

57) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 50h*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende ændring af navn eller adresse

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer de oplysninger, som en anmodning om ændring af navn eller adresse i henhold til artikel 50g, stk. 1, skal indeholde. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

58) Artikel 51 affattes således:

»*Artikel 51*

Afkald

1. Afkald på et registreret EU-design meddeles af rettighedshaveren skriftligt til Kontoret. Det har først virkning, når det er indført i registret.

2. Gives der afkald på et EU-design, for hvilket bekendtgørelsen er udsat, anses de retsvirkninger, der i henhold til denne forordning er knyttet til designet, for ikke at have eksisteret.

3. Et afkald registreres kun med samtykke af indehaveren af en rettighed, der er indført i EU-designregistret. Er en licens registreret, kan et afkald kun indføres i registret, såfremt indehaveren af det registrerede EU-design godtgør at have underrettet licenshaveren om, at indehaveren har til hensigt at give afkald på designet. Afkaldet indføres i registret efter udløbet af en periode på tre måneder efter den dato, hvor rettighedshaveren over for Kontoret godtgør, at vedkommende har underrettet licenstageren om sin hensigt om at give afkald, eller inden udløbet af denne periode, så snart rettighedshaveren dokumenterer, at licenstageren har givet sit samtykke.

4. Indledes der procedurer i henhold til artikel 15 vedrørende retten til et registreret EU-design for en kompetent domstol eller myndighed, indfører Kontoret ikke afkaldet i registret uden sagsøgerens samtykke.

5. Er de krav vedrørende afkald, der er fastsat i denne artikel og i de gennemførelsesretsakter, der vedtages i henhold til artikel 51a, ikke opfyldt, underretter Kontoret den rettighedshaver, der erklærer afkald, om manglerne. Afhjælpes manglerne ikke inden for en af Kontoret fastsat frist, afviser Kontoret at registrere afkaldet i registret.«

59) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 51a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afkald

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) de oplysninger, der skal fremgå af en erklæring om afkald i henhold til artikel 51, stk. 1

b) den type dokumentation, der er nødvendig for at godtgøre samtykke fra tredjemand i henhold til artikel 51, stk. 3, og samtykke fra en sagsøger i henhold til artikel 51, stk. 4.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

60) I artikel 52 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Enhver fysisk eller juridisk person samt enhver offentlig myndighed med beføjelse hertil kan indgive en begæring til Kontoret om en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design, jf. dog artikel 25, stk. 2-5.«

b) Stk. 3 affattes således:

»3. En begæring om en ugyldighedserklæring er ikke antagelig, hvis enten Kontoret eller en EU-designdomstol som omhandlet i artikel 80 har truffet afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter, og Kontorets eller EU-designdomstolens afgørelse vedrørende denne ansøgning har fået retskraft.«

61) Artikel 53 affattes således:

»*Artikel 53*

Behandling af begæringen

1. Finder Kontoret, at begæringen om en ugyldighedserklæring er antagelig, undersøger det, hvorvidt de i artikel 25 anførte ugyldighedsgrunde er til hinder for opretholdelse af det registrerede EU-design.

2. Under behandlingen af begæringen om en ugyldighedserklæring opfordrer Kontoret, så ofte som det er fornødent, parterne til inden for en af Kontoret fastsat frist at indgive bemærkninger om meddelelser fra de øvrige parter eller Kontoret selv.

3. Anmoder indehaveren af det registrerede EU-design herom, skal en ansøger om en ugyldighedserklæring, der påberåber sig et tidligere EU-varemærke eller nationalt varemærke som et kendetegn i den betydning, der er anvendt i denne forordnings artikel 25, stk. 1, litra e), godtgøre, at der er gjort reel brug af det pågældende varemærke i overensstemmelse med artikel 64, stk. 2 og 3, i forordning (EU) 2017/1001 og de regler, der vedtages i henhold til nærværende forordnings artikel 53a.

4. En henvisning til Kontorets afgørelse om begæringen om en ugyldighedserklæring indføres i registret, når den pågældende afgørelse er blevet endelig.

5. Kontoret kan opfordre parterne til at indgå forlig.«

62) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 53a*

Delegation af beføjelser vedrørende ugyldighedserklæring

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser for proceduren for at erklære et EU-design ugyldigt som omhandlet i artikel 52 og 53, herunder muligheden for at behandle en begæring om en ugyldighedserklæring som en prioritet, hvis indehaveren af det registrerede EU-design ikke anfægter ugyldighedsgrundene eller de nedlagte påstande.«

63) Artikel 55 affattes således:

»*Artikel 55*

Afgørelser, der kan påklages

1. Kontorets afgørelser som omhandlet i artikel 102, litra a), b) og c), kan påklages.

2. Artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 finder anvendelse på klager, der behandles af appelkamrene i henhold til nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning.«

64) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 55a*

Delegation af beføjelser vedrørende klagesager

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 109a for at supplere denne forordning ved at præcisere:

a) det formelle indhold af den i artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001 omhandlede klage og proceduren for indgivelse og behandling af klagen

b) det formelle indhold og formen af appelkammerets afgørelser som omhandlet i artikel 71 i forordning (EU) 2017/1001

c) tilbagebetalingen af det klagegebyr, der er omhandlet i artikel 68 i forordning (EU) 2017/1001.«

65) Artikel 56-61 udgår.

66) Artikel 62 affattes således:

»*Artikel 62*

Kontorets afgørelser og meddelelser

1. Kontorets afgørelser skal begrundes. De må kun støttes på grunde eller beviser, som de berørte parter har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger om. Finder der mundtlig forhandling sted ved Kontoret, kan afgørelsen afsiges mundtligt. Afgørelsen skal efterfølgende meddeles parterne skriftligt.

2. I alle afgørelser og meddelelser fra Kontoret anføres, hvilken afdeling af Kontoret de hidrører fra, samt navnet eller navnene på den eller de ansvarlige embedsmænd. De skal underskrives af den eller de pågældende embedsmænd eller i stedet for underskrift være påtrykt eller påstemplet Kontorets segl. Den administrerende direktør kan bestemme, at der kan benyttes andre midler til at identificere den pågældende afdeling i Kontoret og navnet på den

eller de ansvarlige embedsmænd, eller der kan anvendes en anden form for identificering end segl, hvis afgørelser eller meddelelser fra Kontoret fremsendes via enhver form for teknisk kommunikationsmiddel.

3. De af Kontorets afgørelser, som kan påklages, ledsages af en skriftlig meddelelse om, at enhver klage skal indgives skriftligt til Kontoret senest to måneder efter datoen for meddelelsen af den pågældende afgørelse. Enhver sådan meddelelse skal også henlede parternes opmærksomhed på bestemmelserne i artikel 66, 67, 68, 71 og 72 i forordning (EU) 2017/1001, som også finder anvendelse på klager i henhold til nærværende forordning, jf. nærværende forordnings artikel 55, stk. 2. Parterne kan ikke påberåbe sig, at de ikke har fået meddelelse fra Kontoret om appelmuligheden.«

67) Artikel 63, stk. 1, affattes således:

»1. Under Kontorets sagsbehandling prøver Kontoret ex officio de faktiske omstændigheder. I sager vedrørende en ugyldighedserklæring begrænser Kontoret sig imidlertid til at prøve de af parterne fremførte kendsgerninger, beviser og argumenter og til de af parterne nedlagte påstande.«

68) Artikel 64 affattes således:

»*Artikel 64*

Mundtlig forhandling

1. Kontoret anordner mundtlig forhandling enten ex officio eller på anmodning af en part i sagen, såfremt det anser det for hensigtsmæssigt.

2. Den mundtlige forhandling ved undersøgerne og den afdeling, der er ansvarlig for registret, er ikke offentlig.

3. Den mundtlige forhandling ved ugyldighedsafdelingen og appelkamrene, herunder afsigelsen af afgørelsen, er offentlig, medmindre den pågældende afdeling, hvor forhandlingerne finder sted, træffer anden bestemmelse i tilfælde, hvor offentlighed ville kunne medføre alvorlige og urimelige ulemper, især for en part i sagen.«

69) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 64a*

Delegation af beføjelser vedrørende mundtlige forhandlinger

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om mundtlig forhandling omhandlet i artikel 64, herunder de nærmere bestemmelser for anvendelse af sprog i overensstemmelse med artikel 98.«

70) I artikel 65 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 3 affattes således:

»3. Anser Kontoret det for påkrævet, at en part, et vidne eller en sagkyndig afgiver mundtlig forklaring, indkalder det den pågældende til at give møde for sig. Fristen for en sådan indkaldelse er mindst én måned, medmindre parten, vidnet eller eksperten er indforstået med en kortere frist.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Den administrerende direktør fastlægger størrelsen af de udgifter, der skal betales, herunder forskud, for så vidt angår omkostninger ved bevisoptagelsen omhandlet i denne artikel.«

71) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 65a*

Delegation af beføjelser vedrørende bevisoptagelse

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om bevisoptagelse, der er omhandlet i artikel 65.«

72) Artikel 66 affattes således:

»*Artikel 66*

Tilstillelse af meddelelser

1. Kontoret tilstiller af egen drift rette vedkommende alle afgørelser og indkaldelser samt de meddelelser, som får en frist til at løbe, eller som skal tilstilles i henhold til andre bestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, eller hvis tilstillelse den administrerende direktør har truffet bestemmelse om.

2. Meddelelserne skal sendes elektronisk. De nærmere bestemmelser om elektroniske midler fastlægges af den administrerende direktør.

3. Har det vist sig umuligt for Kontoret at give meddelelse, sker meddelelsen ved offentlig bekendtgørelse. Den administrerende direktør bestemmer, på hvilken måde den offentlige bekendtgørelse skal finde sted, og fastsætter begyndelsestidspunktet for den periode på én måned, ved hvis udløb meddelelsen af dokumentet betragtes om foretaget.«

73) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 66a*

Delegation af beføjelser vedrørende tilstillelse af meddelelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om tilstillelse af meddelelser, der er omhandlet i artikel 66.«

74) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 66b*

Meddelelse om fortabelse af rettigheder

Konstaterer Kontoret, at en rettighed fortabes som følge af denne forordning eller retsakter vedtaget i medfør af denne forordning, uden at der er truffet nogen afgørelse, giver det de berørte personer meddelelse herom i overensstemmelse med artikel 66. De berørte personer kan anmode om en afgørelse i sagen inden for to måneder efter meddelelsen, hvis de mener, at Kontorets konstatering er urigtig. Kontoret vedtager kun en sådan afgørelse, hvis det ikke deler de pågældende personers opfattelse. Er dette ikke tilfældet, ændrer Kontoret sin konstatering og underretter de personer, der anmoder om afgørelsen, herom.

Artikel 66c

Meddelelser til Kontoret

Meddelelser til Kontoret foretages elektronisk. Den administrerende direktør fastsætter, hvilke elektroniske midler der skal anvendes, og på hvilken måde og på hvilke tekniske betingelser sådanne elektroniske midler skal anvendes.«

75) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 66d*

Delegation af beføjelser vedrørende meddelelser til Kontoret

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om meddelelser til Kontoret som omhandlet i artikel 66c og formularerne til sådanne meddelelser, som Kontoret skal stille til rådighed.«

76) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 66e*

Tidsfrister

1. Frister udtrykkes i hele dage, uger, måneder eller år. Beregningen løber fra dagen efter den dag, på hvilken den relevante begivenhed indtraf. Varigheden af frister skal være mindst én måned og højst seks måneder, medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i retsakter vedtaget i henhold til denne forordning.

2. Den administrerende direktør fastsætter inden hvert kalenderårs begyndelse de dage, hvor Kontoret ikke er åbent for modtagelse af dokumenter.

3. Den administrerende direktør fastslår varigheden af afbrydelsesperioden i tilfælde af en faktisk afbrydelse af Kontorets forbindelse til de tilladte elektroniske kommunikationsmidler.

4. Afbrydes kommunikationen fra sagens parter til Kontoret eller omvendt som følge af en ekstraordinær begivenhed såsom en naturkatastrofe eller en strejke, kan den administrerende direktør fastsætte, at for de parter i sagen, der har hjemsted eller et registreret kontor i det geografiske område, der er berørt af den ekstraordinære begivenhed, eller som har udpeget en befuldmægtiget med forretningssted i dette område, skal alle frister, som ellers ville udløbe på eller efter datoen for påbegyndelsen af en sådan begivenhed, forlænges indtil en bestemt dato. Den administrerende direktør skal ved fastsættelsen af denne dato vurdere, hvornår den ekstraordinære begivenhed ophører. Påvirker begivenheden Kontorets hjemsted, skal det fremgå af den administrerende direktørs fastsættelse, at den gælder for alle parter i sagen.«

77) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 66f*

Delegation af beføjelser vedrørende beregning og varighed af frister

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om den i artikel 66e omhandlede beregning og varighed af frister.«

78) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 66g*

Rettelse af fejl og åbenlyse forsømmelser

1. Kontoret skal af egen drift eller efter anmodning fra en part rette eventuelle sproglige fejl, skrivefejl eller åbenlyse forsømmelser i dets afgørelser, fejl, der er opstået i forbindelse med registreringen af et EU-design, eller fejl i forbindelse med bekendtgørelsen deraf.

2. Anmoder rettighedshaveren om rettelse af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design eller bekendtgørelsen af registreringen, finder artikel 50g tilsvarende anvendelse.

3. Rettelser af fejl i forbindelse med registreringen af et EU-design og i forbindelse med bekendtgørelsen af registreringen bekendtgøres af Kontoret.

Artikel 66h

Annullering af indførelser i registret og tilbagekaldelse af afgørelser

1. Har Kontoret foretaget en indførelse i registret eller truffet en afgørelse, der indeholder en åbenlys fejl, der kan tilskrives Kontoret, sørger det for at annullere indførelsen eller tilbagekalde afgørelsen. Er der kun én part i sagen, og krænker indførelsen eller handlingen denne parts rettigheder, foretages annulleringen eller tilbagekaldelsen, selv om parten ikke er opmærksom på fejlen.

2. Den afdeling, der har foretaget indførelsen eller vedtaget afgørelsen, foretager af egen drift eller på anmodning af en af parterne i sagen annulleringen eller tilbagekaldelsen som omhandlet i stk. 1. Annulleringen af indførelsen i registret eller tilbagekaldelsen af afgørelsen skal finde sted senest ét år efter datoen, hvor indførelsen blev foretaget i registret, eller afgørelsen blev truffet, efter høring af parterne i sagen og eventuelle rettighedshavere til det pågældende EU-design, som er indført i registret. Kontoret skal føre registre over sådanne annulleringer og tilbagekaldelser.

3. Denne artikel berører ikke parternes ret til at indgive en klage i medfør af artikel 55 og 55a eller muligheden for at rette fejl og åbenlyse forsømmelser i medfør af artikel 66g. Indgives der en klage over en af Kontorets afgørelser, der indeholder en fejl, bortfalder appelsagen, når Kontoret tilbagekalder sin afgørelse i henhold til nærværende artikels stk. 1. I sidstnævnte tilfælde tilbagebetales klagegebyret til klageren.«

79) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 66i*

Delegation af beføjelser vedrørende annullering af indførelser og tilbagekaldelse af afgørelser

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om annullering af indførelser og tilbagekaldelse af afgørelser som omhandlet i artikel 66h.«

80) I artikel 67 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Ansøgeren indgiver skriftligt begæringen inden to måneder fra ophøret af hindringen for overholdelse af fristen. Undladelsen skal bringes til ophør inden for denne periode. Begæringen er kun antagelig inden for ét år efter udløbet af den ikke overholdte frist. Er ansøgningen om fornyelse af registreringen ikke indgivet eller fornyelsesgebyret ikke betalt, fratrækkes den yderligere periode på seks måneder efter udløbet af registrering, der fremgår af artikel 50d, stk. 3, ikke fra perioden på ét år.

3. Begæringen skal begrundes og skal angive de omstændigheder, den støttes på. Den anses først for indgivet, når gebyret for genindsættelse i tidligere rettigheder er betalt. Imødekommes *restitutio in integrum*, tilbagebetales gebyret.«

b) Stk. 5 affattes således:

»5. Manglende overholdelse af de frister, der er fastsat i denne artikels stk. 2 og i artikel 67a, medfører ikke genindsættelse i af de rettigheder, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1.«

81) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 67a*

Viderebehandling

1. En ansøger om eller indehaver af et registreret EU-design eller enhver anden part i en sag ved Kontoret, der over for Kontoret har undladt at overholde en frist, kan på begæring opnå viderebehandling, forudsat at undladelsen er bragt til ophør på tidspunktet for denne begæring. Begæringen om viderebehandling kan kun antages, hvis den indgives inden for to måneder efter udløbet af den ikke overholdte frist. Begæringen anses først for indgivet, når gebyret for viderebehandling er betalt.

2. Der indrømmes ikke viderebehandling i tilfælde af overskridelse af de frister, der er fastsat i:

a) artikel 38, artikel 41, stk. 1, artikel 44, stk. 1, artikel 45, stk. 3, artikel 50d, stk. 3, og artikel 67, stk. 2

b) artikel 68 og artikel 72, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 55, stk. 2

c) nærværende artikels stk. 1.

3. Den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, træffer afgørelse om begæringen om viderebehandling.

4. Imødekommer Kontoret begæringen om viderebehandling, anses virkningerne af den manglende overholdelse af fristen for ikke at være indtrådt. Træffes der afgørelse i tidsrummet mellem udløbet af den ikke overholdte frist og begæringen om viderebehandling, skal den afdeling, der er kompetent til at træffe afgørelse om undladelsen, tage afgørelsen op til fornyet overvejelse og, såfremt udførelsen af selve undladelsen er tilstrækkelig, træffe en anden afgørelse. Hvis Kontoret efter den fornyede overvejelse finder, at det ikke er nødvendigt at ændre den oprindelige afgørelse, skal det skriftligt bekræfte denne afgørelse.

5. Afslår Kontoret begæringen om viderebehandling, tilbagebetales gebyret.

Artikel 67b

Afbrydelse af sagsbehandlingen

1. Sagsbehandlingen ved Kontoret afbrydes:

a) hvis ansøgeren om registrering af et EU-design, indehaveren af et registreret EU-design eller den person, som i henhold til national ret er berettiget til at optræde på ansøgerens eller indehaverens vegne, afgår ved døden eller bliver umyndig

b) hvis ansøgeren om registrering af et EU-design eller indehaveren af et registreret EU-design af retlige grunde som følge af sagsanlæg mod ansøgerens eller indehaverens ejendom er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret

c) hvis den befuldmægtigede for ansøgeren om registrering af et EU-design eller for indehaveren af et registreret EU-design afgår ved døden, bliver umyndig eller på grund af sagsanlæg mod sin ejendom af retlige grunde er forhindret i at videreføre sagen ved Kontoret.

I det omfang dødsfald eller inhabilitet omhandlet i første afsnits litra a) ikke berører en i henhold til artikel 78 udpeget befuldmægtigets fuldmagt, afbrydes sagsbehandlingen kun efter en sådan befuldmægtigets anmodning.

2. Sagsbehandlingen ved Kontoret kan genoptages, så snart identiteten på den person, der er berettiget til at videreføre den, er fastslået, eller Kontoret har udtømt alle rimelige forsøg på at fastslå denne persons identitet.«

82) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 67c*

Delegation af beføjelser vedrørende fortsættelse af sagsbehandlingen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 109a med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere de nærmere bestemmelser om fortsættelse af den i artikel 67b, stk. 2, omhandlede sagsbehandling ved Kontoret.«

83) Artikel 68 affattes således:

»*Artikel 68*

Henvisning til almindelige retsgrundsætninger

I mangel af procedurebestemmelser i denne forordning eller i retsakter vedtaget i medfør af denne forordning skal Kontoret tage hensyn til de procesretlige retsgrundsætninger, der er almindelig anerkendt i medlemsstaterne.«

84) Artikel 69, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Kontorets krav på betaling af gebyrer bortfalder efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket gebyret forfaldt.

2. Krav mod Kontoret på tilbagebetaling af gebyrer eller af beløb, der ved betaling af et gebyr er betalt for meget, bortfalder efter fire år fra udgangen af det kalenderår, i hvilket kravet er opstået.«

85) Artikel 70 affattes således:

»*Artikel 70*

Fordeling af omkostninger

1. Den tabende part i en sag om en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design eller en klagesag betaler de gebyrer, som den anden part har betalt for ansøgningen om en ugyldighedserklæring og for klagen. Den tabende part betaler også alle nødvendige omkostninger i forbindelse med sagen, som den anden part har afholdt, herunder rejseudgifter, opholdsudgifter og salær til en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 78, stk. 1, inden for rammerne af de maksimumssatser, som er fastsat for hver omkostningskategori i gennemførelsesretsakten, der vedtages i overensstemmelse med artikel 70a.

2. Hvor hver part taber sagen på nogle punkter og vinder sagen på andre punkter eller ud fra rimelighedshensyn, træffer Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse om en anden fordeling af omkostningerne end hvad der er fastsat i stk. 1.

3. En part, som bringer en sag til ophør ved at trække EU-designansøgningen tilbage, ved at trække ansøgningen om en ugyldighedserklæring tilbage, ved at trække klagen tilbage, ved ikke at forny registreringen af EU-designet eller ved at give afkald på det registrerede EU-design, betaler de gebyrer og omkostninger, som er afholdt af den anden part som fastsat i stk. 1 og 2.

4. Indstilles sagen, træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret en skønsmæssig afgørelse om sagsomkostningerne.

5. Er der mellem parterne ved ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret enighed om en anden fordeling af omkostningerne end den, der er fastsat i stk. 1-4, tager ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret denne enighed i betragtning.

6. Ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret fastsætter af egen drift størrelsen af de omkostninger, der skal betales i medfør af denne artikels stk. 1-5, når disse omkostninger er begrænset til de gebyrer, der betales til Kontoret, og til omkostningerne til repræsentation. I alle andre tilfælde fastsætter Kontoret for appelkammeret eller ugyldighedsafdelingen efter anmodning størrelsen af de omkostninger, der skal betales. Anmodningen er kun antagelig i perioden på to måneder efter den dato, hvor den afgørelse, i forbindelse med hvilken der anmodes om fastsættelse af omkostningerne, bliver endelig, og skal ledsages af en faktura og tilhørende dokumentation. For så vidt angår omkostninger til repræsentation i henhold til artikel 78, stk. 1, er det tilstrækkeligt med en forsikring fra den befuldmægtigede om, at omkostningerne er afholdt. For så vidt angår andre omkostninger, er det tilstrækkeligt, hvis det fastslås, at de er sandsynlige.

Fastsættes størrelsen af omkostningerne i henhold til dette stykkes første afsnit, fastsættes omkostningerne til repræsentation til det niveau, der er fastsat i den gennemførelsesretsakt, der er vedtaget i henhold til artikel 70a, og uden hensyn til, om de faktisk er blevet afholdt.

7. Afgørelser om fastsættelse af sagsomkostninger, der træffes i overensstemmelse med stk. 6, skal begrundes og kan prøves af ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret efter anmodning indgivet senest én måned efter datoen for meddelelse af afgørelsen. Anmodningen betragtes først som indgivet, når gebyret for prøvelse af omkostningsfastsættelsen er betalt. Alt efter omstændighederne træffer ugyldighedsafdelingen eller appelkammeret afgørelse om anmodningen om en ændring af afgørelsen om fastsættelse af omkostningerne uden mundtlig forhandling.«

86) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 70a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende maksimalsatser for omkostninger

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter maksimalsatserne for de omkostninger, der er nødvendige i forbindelse med sagsbehandlingen, og som den vindende part faktisk har afholdt, som omhandlet i artikel 70, stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.

Kommissionen tager ved fastsættelsen af sådanne maksimalsatser i forbindelse med rejse- og opholdsudgifter hensyn til afstanden mellem partens, den befuldmægtigedes, vidnets eller ekspertens bopæl eller forretningssted og det sted, hvor den mundtlige forhandling finder sted, det stadium i processen, hvor omkostningerne afholdes, og, for så vidt angår omkostninger til repræsentation som omhandlet i artikel 78, stk. 1, behovet for at sikre, at forpligtelsen til at afholde omkostninger ikke kan misbruges af den anden part af taktiske grunde. Derudover beregnes opholdsudgifter i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd i Unionen og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen, fastsat ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 (*). Den tabende part afholder kun omkostningerne for én part i sagsbehandlingen, og, i givet fald, én befuldmægtiget.

(*) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj.«

87) Artikel 71, stk. 2, affattes således:

»2. Tvangsfuldbyrdelsen sker efter de civile retsplejeregler i kraft i den medlemsstat, på hvis område den finder sted. Hver medlemsstat udpeger én myndighed, der er ansvarlig for at efterprøve den i stk. 1 omhandlede afgørelses ægthed, og meddeler kontaktoplysningerne herom til Kontoret, Domstolen og Kommissionen. Fuldbyrdelsespåtegning skal påføres af den pågældende myndighed efter en prøvelse, der kun omfatter ægtheden af det pågældende fuldbyrdelsesgrundlag.«

88) Artikel 72 affattes således:

»*Artikel 72*

EU-designregister

1. Kontoret fører et register over registrerede EU-design, som det skal holde ajourført.

2. Registret skal indeholde følgende indførelser vedrørende registreringer af EU-design:

a) datoen for indgivelse og registrering af ansøgningen, jf. artikel 48, stk. 3

b) ansøgningens journalnummer og journalnummeret på hvert enkelt design, der er omfattet af en samlet ansøgning

c) datoen for bekendtgørelsen af registreringen

d) ansøgerens navn, by og land

e) den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget omhandlet i artikel 77, stk. 3, første afsnit

f) gengivelsen af designet

g) betegnelserne for produkterne med foranstilling af numrene på klasserne og underklasserne i Locarnoklassifikationen

h) oplysninger om påberåbelse af prioritet, jf. artikel 42

i) oplysninger om påberåbelse af udstillingsprioritet, jf. artikel 44

j) en angivelse af designeren eller af designerteamet, jf. artikel 18, eller en erklæring om, at designeren eller designerteamet har givet afkald på retten til at blive nævnt

k) det sprog, som ansøgningen er indgivet på, samt en angivelse af det andet sprog, som ansøgeren har anført i ansøgningen, jf. artikel 98, stk. 3

l) datoen for registrering af designet i registret og registreringsnummeret, jf. artikel 48, stk. 1

m) en angivelse af eventuelle anmodninger om udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50, stk. 3, med angivelse af datoen for udsættelsens udløb

n) en angivelse af, at der er indgivet en beskrivelse, jf. artikel 36, stk. 3, litra a).

3. I registret indføres desuden følgende, hver med angivelse af datoen for indførelsen:

a) ændringer i indehaverens navn, by eller land, jf. artikel 50g

b) ændringer i den befuldmægtigedes navn og forretningsadresse, for så vidt det ikke er en befuldmægtiget omhandlet i artikel 77, stk. 3, første afsnit

c) hvis der udpeges en ny befuldmægtiget, dennes navn og forretningsadresse

d) ændringer i designerens eller designerteamets navn, jf. artikel 18

e) rettelser af fejl og åbenlyse forsømmelser, jf. artikel 66g

f) ændringer af designet, jf. artikel 50e

g) en angivelse af, at der er indledt procedurer vedrørende retten til et registreret EU-design ved den kompetente ret eller myndighed i medfør af artikel 15, stk. 5, litra a)

h) datoen for og de nærmere oplysninger om den kompetente domstols eller myndigheds endelige afgørelse eller anden afslutning af sagen, jf. artikel 15, stk. 5, litra b)

i) en ændring af ejerskabet, jf. artikel 15, stk. 5, litra c)

j) en overdragelse, jf. artikel 28

k) stiftelse eller overdragelse af en tingslig rettighed, jf. artikel 29, og den tingslige rettigheds art

l) en tvangsfuldbyrdelse, jf. artikel 30, og insolvensbehandling, jf. artikel 31

m) meddelelse eller overdragelse af en licens, jf. artikel 16, stk. 2, eller artikel 32, samt i givet fald den i artikel 32a, stk. 3, art af licensen

n) fornyelsen af registreringen, jf. artikel 50d, og den dato, fra hvilken fornyelsen får virkning

o) fastlæggelse af udløbet af registreringen, jf. artikel 50d, stk. 8

p) en erklæring om afkald fra rettighedshaveren, jf. artikel 51, stk. 1

q) datoen for indgivelse af og oplysninger om en begæring om en ugyldighedserklæring i medfør af artikel 52, et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring, jf. artikel 84, stk. 5, eller en klage indgivet i henhold til artikel 55

r) datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om ansøgningen om en ugyldighedserklæring, jf. artikel 53, datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring, jf. artikel 86, stk. 3, datoen for og oplysningerne om den endelige afgørelse om en klage, jf. artikel 55, eller datoen for og oplysningerne om enhver anden afslutning af sagsbehandlingen i henhold til disse artikler

s) annullering af indførelsen vedrørende den i henhold til stk. 2, litra e), registrerede befuldmægtigede

t) ændringen eller annulleringen i registret af de i stk. 3, litra l), m) og n), omhandlede oplysninger

u) tilbagekaldelsen af en afgørelse eller annulleringen af en indførelse i registret, jf. artikel 66h, når tilbagekaldelsen vedrører en afgørelse eller annulleringen vedrører en indførelse, der er blevet bekendtgjort.

4. Den administrerende direktør kan bestemme, at andre oplysninger end dem, der er omhandlet i stk. 2 og 3, skal registreres.

5. Registret kan føres elektronisk. Kontoret indsamler, systematiserer, offentliggør og opbevarer de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede oplysninger, herunder personoplysninger, med henblik på de formål, der er fastlagt i stk. 8. Kontoret sørger for, at registret er let tilgængeligt for offentligheden.

6. Indehaveren af et registreret EU-design gives meddelelse om alle ændringer i registret.

7. Er adgangen til registret ikke begrænset i henhold til artikel 74, stk. 5, udsteder Kontoret elektronisk på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret.

8. Behandlingen af data vedrørende indførelserne anført i stk. 2 og 3, herunder eventuelle personoplysninger, finder sted med henblik på:

a) administration af ansøgningerne, registreringerne, eller begge dele, som beskrevet i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i henhold hertil

b) vedligeholdelse af et offentligt register, der giver offentlige myndigheder og erhvervsdrivende aktindsigt og adgang til oplysninger, således at de kan udøve deres rettigheder i henhold til denne forordning og blive underrettet om eksistensen af tidligere rettigheder, der tilhører tredjemand

c) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemet for registrering af EU-design.

9. Alle de data, herunder personoplysninger, vedrørende indførelserne anført i denne artikels stk. 2 og 3 anses for at være af offentlig interesse og kan tilgås af enhver tredjemand, medmindre andet er fastsat i artikel 50, stk. 2. Indførelserne i registret opbevares i en ubegrænset periode.«

89) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 72a*

Database

1. Ud over at være forpligtet til at føre et register som fastsat i artikel 72, indsamler og opbevarer Kontoret i en elektronisk database alle de oplysninger, som rettighedshavere eller enhver anden part i en sag har givet i medfør af denne forordning eller retsakter, der er vedtaget i henhold hertil.

2. Den elektroniske database kan omfatte personoplysninger udover dem, der er omfattet af registret i medfør af artikel 72, såfremt sådanne data er påkrævet ved denne forordning eller ved retsakter, der er vedtaget i henhold hertil. Indsamlingen, opbevaringen og behandlingen af sådanne personoplysninger tjener følgende formål:

a) administration af ansøgningerne, registreringerne, eller begge dele, som beskrevet i denne forordning og i retsakter, der er vedtaget i henhold hertil

b) adgang til de oplysninger, som er nødvendige for at kunne føre de relevante sager lettere og mere effektivt

c) kommunikation med ansøgerne og andre parter i sagen, og

d) udarbejdelse af rapporter og statistikker, således at Kontoret kan optimere sit arbejde og forbedre systemets funktion.

3. Den administrerende direktør fastsætter betingelserne for adgang til databasen og for, hvordan indholdet heraf, bortset fra de personoplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, men inklusive dataene i artikel 72, kan stilles til rådighed.

4. Adgang til de i stk. 2 omhandlede personoplysninger begrænses, og sådanne oplysninger gøres ikke offentligt tilgængelige, medmindre den berørte part udtrykkeligt har samtykket hertil.

5. Alle data opbevares på ubestemt tid. Den berørte part kan dog anmode om, at personoplysninger fjernes fra databasen 18 måneder efter, at det registrerede EU-design er udløbet, eller at den relevante inter partes-procedure er afsluttet. Den berørte part har til enhver tid ret til at få rettet unøjagtige eller forkerte data.

Artikel 72b

Onlineadgang til afgørelser

1. Kontorets afgørelser vedrørende registrerede EU-design gøres tilgængelige online, således at den brede offentlighed informeres og kan konsultere disse. Enhver part i en sag, der førte til vedtagelsen af afgørelsen, kan anmode om, at alle personoplysninger i afgørelsen fjernes.

2. Kontoret kan give onlineadgang til retsafgørelser afsagt af nationale domstole og Unionens retsinstanser, som vedrører dets opgaver, for at øge offentlighedens kendskab til spørgsmål om intellektuelle ejendomsrettigheder og fremme harmonisering af praksis. Kontoret overholder betingelserne for den første bekendtgørelse, for så vidt angår personoplysninger.«

90) Artikel 73 affattes således:

»*Artikel 73*

Regelmæssigt udkommende publikationer

1. Kontoret udgiver regelmæssigt:

a) Registreringstidende for EU-design, der indeholder bekendtgørelser af de indførelser, der har fundet sted i registret, samt andre oplysninger vedrørende registreringer af EU-design, hvis bekendtgørelse er påkrævet ved denne forordning eller ved retsakter, der er vedtaget i henhold hertil

b) Kontorets Meddelelsesblad, der indeholder meddelelser og oplysninger af generel karakter fra den administrerende direktør samt andre oplysninger af relevans for denne forordning eller dens gennemførelse.

Publikationerne omhandlet i første afsnits litra a) og b) kan foretages elektronisk.

2. Registreringstidende for EU-design offentliggøres på en måde og med en hyppighed, der fastsættes af den administrerende direktør.

3. Kontorets Meddelelsesblad offentliggøres på Kontorets officielle sprog. Den administrerende direktør kan dog bestemme, at visse oplysninger skal bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad på Unionens officielle sprog.«

91) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 73a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende regelmæssigt udkommende bekendtgørelser

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) den dato, der skal betragtes som datoen for bekendtgørelse i Registreringstidende for EU-design

b) den måde, hvorpå indførelser vedrørende registreringen af et design, som ikke indeholder ændringer i forhold til bekendtgørelsen af ansøgningen, bekendtgøres

c) de former, hvori udgaver af Kontorets Meddelelsesblad kan gøres tilgængelige for offentligheden.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

92) I artikel 74 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

»4. I tilfælde af aktindsigt i henhold til stk. 2 eller 3 er følgende dele af sagsakten undtaget fra aktindsigt:

a) dokumenter vedrørende inhabilitet i henhold til artikel 169 i forordning (EU) 2017/1001

b) udkast til afgørelser og meddelelser samt andre interne dokumenter, som tjener til at forberede afgørelser og meddelelser

c) de dele af sagsakten, som den pågældende part, før der blev begæret om aktindsigt, specielt har ønsket skulle være fortrolige, medmindre aktindsigt for de pågældende dele af aktmappen er berettiget, fordi den part, der søger om aktindsigt, har en mere tungtvejende legitim interesse heri.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Er registreringen genstand for udsættelse af bekendtgørelsen i henhold til artikel 50, stk. 1, er adgangen til registret for andre personer end indehaveren af det registrerede EU-design begrænset til rettighedshaverens navn, navnet på en eventuel befuldmægtiget, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og angivelsen af, at bekendtgørelsen er udsat. I sådanne tilfælde må de bekræftede eller ikkebekræftede udskrifter af registret kun indeholde rettighedshaverens navn, en eventuel befuldmægtigets navn, ansøgnings- og registreringsdatoen, ansøgningens journalnummer og anmærkningen om, at bekendtgørelsen er udsat, medmindre begæringen om udskrifter er fremsat af rettighedshaveren eller dennes befuldmægtigede.«

93) Følgende artikler indsættes:

»*Artikel 74a*

Procedurer for aktindsigt

1. Aktindsigt vedrørende registrerede EU-design, som der anmodes om i henhold til artikel 74, stk. 3, opnås ved tekniske metoder for lagring af akterne. En sådan aktindsigt skal ske online. Den administrerende direktør fastsætter midlerne til aktindsigt.

2. Vedrører anmodningen om aktindsigt en ansøgning om registrering af et EU-design eller et registreret EU-design, hvis bekendtgørelse er blevet udsat i overensstemmelse med artikel 50, eller som der, efter at udsættelse med bekendtgørelse har fundet sted, er blevet givet afkald på før eller på datoen for udløbet af udsættelsesperioden for bekendtgørelsen, skal anmodningen indeholde bevis for:

a) at ansøgeren om eller rettighedshaveren til det pågældende EU-design har givet samtykke til aktindsigten, eller

b) at den person, der anmoder om aktindsigt, har godtgjort en legitim interesse i aktindsigt.

3. På anmodning gives der aktindsigt gennem elektroniske kopier af aktens dokumenter. Kontoret udsteder også elektronisk på anmodning bekræftede eller ikkebekræftede kopier af en ansøgning om et registreret EU-design.

Artikel 74b

Meddelelse om oplysninger fra akterne

Med forbehold af de begrænsningerne, der følger af artikel 74, kan Kontoret på anmodning meddele oplysninger fra enhver sagsakt i enhver sagsbehandling vedrørende en EU-designansøgning eller et registreret EU-design.

Artikel 74c

Opbevaring af akter

1. Kontoret opbevarer sagsakterne vedrørende enhver sagsbehandling af EU-designansøgninger og registrerede EU-design. Den administrerende direktør fastsætter, i hvilken form disse sagsakter skal opbevares.

2. Opbevares sagsakterne i elektronisk format, opbevares de elektroniske filer eller sikkerhedskopier heraf på ubestemt tid. De originale dokumenter, der indgives af sagens parter, og som ligger til grund for sådanne elektroniske akter, bortskaffes et vist tidsrum efter, at Kontoret har modtaget disse, idet den administrerende direktør fastsætter dette tidsrum.

3. Hvis og i det omfang sagsakter eller dele af sagsakter opbevares i en anden form end elektronisk, opbevares dokumenter eller bevismidler, der udgør en del af sådanne akter, i mindst fem år fra udgangen af det år, hvor:

a) ansøgningen afslås eller trækkes tilbage

b) registreringen af EU-designet udløber definitivt

c) afkaldet på det registrerede EU-design indføres i registret, jf. artikel 51

d) det registrerede EU-design slettes endeligt af registret.«

94) Artikel 75 affattes således:

»*Artikel 75*

Administrativt samarbejde

1. Kontoret og medlemsstaternes domstole eller andre kompetente myndigheder yder efter anmodning hinanden bistand ved at meddele oplysninger eller give adgang til sagsakter, medmindre denne forordning eller national ret bestemmer andet. Giver Kontoret domstole, anklagemyndigheder eller centrale myndigheder for industriel ejendomsret adgang til sagsakter, er denne aktindsigt ikke underkastet begrænsningerne i artikel 74.

2. Kontoret opkræver ikke gebyrer for meddelelse af oplysninger eller for at give aktindsigt.«

95) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 75a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende administrativt samarbejde

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere ordninger for udveksling af oplysninger mellem Kontoret og medlemsstaternes myndigheder og for aktindsigt i de i artikel 75 omhandlede sagsakter, idet der tages hensyn til de begrænsninger, som aktindsigt i sager vedrørende EU-designansøgninger eller -registreringer er underlagt i henhold til artikel 74, når der gives aktindsigt til tredjemand. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

96) Artikel 76 udgår.

97) Artikel 77 affattes således:

»*Artikel 77*

Almindelige principper for repræsentation

1. Ingen er forpligtet til at lade sig repræsentere ved Kontoret, jf. dog stk. 2.

2. Uden at det berører denne artikels stk. 3, andet afsnit, skal fysiske eller juridiske personer, der hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS, være repræsenteret ved Kontoret i overensstemmelse med artikel 78, stk. 1, i enhver sag, der behandles i henhold til denne forordning, med undtagelse af indgivelsen af en ansøgning om registrering af et EU-design.

3. Fysiske eller juridiske personer, der har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS, kan lade sig repræsentere ved Kontoret af en af deres ansatte.

En ansat hos en juridisk person, som er omfattet af dette stykke, kan også repræsentere andre juridiske personer, der har økonomisk tilknytning til førstnævnte juridiske person, selv om disse andre juridiske personer hverken har bopæl eller hovedsæde eller en regulær industriel eller kommerciel virksomhed i EØS.

Ansatte, der repræsenterer personer i den i dette stykke anvendte betydning, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra parten i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.

4. Er der mere end én ansøger eller mere end én tredjemand, der handler i fællesskab, udpeges der en fælles befuldmægtiget.«

98) I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1-6 affattes således:

»1. Repræsentationen af fysiske eller juridiske personer i sager ved Kontoret i henhold til denne forordning kan kun varetages af:

a) en advokat, der har bestalling i en af de stater, der er part i EØS-aftalen, og som har sit forretningssted i EØS, for så vidt vedkommende i den pågældende stat har repræsentationsret i sager om industriel ejendomsret

b) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af listen over godkendte befuldmægtigede, der er omhandlet i artikel 120, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001

c) godkendte befuldmægtigede, hvis navne fremgår af den særlige liste over godkendte befuldmægtigede i designsager, der er omhandlet i stk. 4.

2. De i stk. 1, litra c), omhandlede godkendte befuldmægtigede har kun ret til at repræsentere tredjemand i designsager ved Kontoret.

3. Befuldmægtigede, der optræder i sager ved Kontoret, skal efter anmodning fra Kontoret eller, hvis det er relevant, fra den anden part i sagen give Kontoret en underskrevet fuldmagt til indsættelse i sagsakterne.

4. Kontoret udarbejder og ajourfører en særlig liste over godkendte befuldmægtigede i designsager. På denne liste kan opføres enhver fysisk person, der opfylder alle følgende betingelser:

a) er statsborger i en af de stater, der er part i EØS-aftalen

b) har sit forretningssted eller ansættelsessted i EØS

c) er bemyndiget til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller ved det centrale kontor for industriel ejendomsret i en stat, der er part i EØS-aftalen.

Er bemyndigelsen omhandlet i første afsnit, litra c), ikke betinget af særlige faglige kvalifikationer, skal en person, der ansøger om opførelse på listen over befuldmægtigede i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret, have optrådt regelmæssigt i designsager i mindst fem år.

Personer, hvis faglige kvalifikationer med hensyn til at repræsentere fysiske eller juridiske personer i designsager ved Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller et centralt kontor for industriel ejendomsret er officielt anerkendt i henhold til den pågældende stats forskrifter, skal dog ikke være forpligtet til at have udøvet erhvervet.

5. Opførelse på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager foretages efter anmodning ledsaget af en attest fra Beneluxkontoret for intellektuel ejendomsret eller det centrale kontor for industriel ejendomsret i den pågældende medlemsstat, hvoraf det fremgår, at betingelserne i stk. 4 er opfyldt. Opførelsen på listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.

6. Den administrerende direktør kan dispensere fra enhver af følgende:

a) kravet i stk. 4, første afsnit, litra a), i tilfælde af højt kvalificerede fagfolk, forudsat at kravene i stk. 4, første afsnit, litra b) og c), er opfyldt

b) kravet i stk. 4, andet afsnit, hvis den person, der ansøger om optagelse på listen, godtgør, at vedkommende har erhvervet de krævede kvalifikationer på anden vis.«

b) Stk. 7 affattes således:

»7. En person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designsager på dennes begæring, eller når vedkommende ikke længere har handleevne som godkendt befuldmægtiget. Ændringer i listen over godkendte befuldmægtigede i designsager bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad.«

c) Følgende stykke tilføjes:

»8. Befuldmægtigede, der handler ved Kontoret, opføres i den database, der er omhandlet i artikel 72a, og gives et identifikationsnummer. Kontoret kan kræve, at den befuldmægtigede dokumenterer den faktiske karakter af dennes etablering eller beskæftigelse på en hvilken som helst af de angivne adresser. Den administrerende direktør kan fastsætte de formelle krav for opnåelse af et identifikationsnummer, navnlig for sammenslutninger af befuldmægtigede, og for registrering af befuldmægtigede i databasen.«

99) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 78a*

Delegation af beføjelser vedrørende faglig repræsentation

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 109a for at supplere denne forordning ved at præcisere:

a) betingelserne og proceduren for udpegelse af en fælles befuldmægtiget som omhandlet i artikel 77, stk. 4

b) de betingelser, hvorpå de i artikel 77, stk. 3, omhandlede ansatte og de i artikel 78, stk. 1, omhandlede godkendte befuldmægtigede skal indgive en underskrevet fuldmagt til Kontoret for at kunne varetage repræsentation, og indholdet af den pågældende fuldmagt

c) de omstændigheder, hvorunder en person kan slettes af listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål omhandlet i artikel 78, stk. 7.«

100) Artikel 79 affattes således:

»*Artikel 79*

Anvendelse af EU-regler om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område

1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder EU-reglerne om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område anvendelse på sager vedrørende EU-design og ansøgninger om registrering af EU-design samt på sager i forbindelse med litispendens og indbyrdes sammenhængende krav vedrørende EU-design og nationale design.

2. For så vidt angår sager i forbindelse med de i denne forordnings artikel 81 omhandlede søgsmål og modkrav:

a) finder artikel 4 og 6, artikel 7, nr. 1), 2), 3) og 5), og artikel 35 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 (*) ikke anvendelse

b) finder artikel 25 og 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse med de begrænsninger, der er fastsat i nærværende forordnings artikel 82, stk. 4

c) finder bestemmelserne i kapitel II i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse på personer, som har bopæl i en medlemsstat, ligeledes anvendelse på personer, som ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, men som har et forretningssted i en af disse.

3. Henvisningerne i denne forordning til forordning (EU) nr. 1215/2012 skal, hvor det er relevant, omfatte aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, indgået den 19. oktober 2005.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351 af 20.12.2012, s. 1).«

101) Artikel 80, stk. 5, udgår.

102) I artikel 82 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i de bestemmelser i forordning (EU) nr. 1215/2012, der finder anvendelse i henhold til nærværende forordnings artikel 79, indbringes sager i forbindelse med de søgsmål og krav, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 81, for domstolene i den medlemsstat, hvor sagsøgte har sin bopæl, eller, såfremt vedkommende ikke har bopæl i nogen af medlemsstaterne, i en hvilken som helst medlemsstat, hvor sagsøgte har forretningssted.«

b) Stk. 4 affattes således:

»4. Uanset denne artikels stk. 1, 2 og 3:

a) finder artikel 25 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis parterne aftaler, at en anden EU-designdomstol skal have kompetence

b) finder artikel 26 i forordning (EU) nr. 1215/2012 anvendelse, hvis sagsøgte giver møde for en anden EU-designdomstol.«

103) I artikel 84 tilføjes følgende stykker:

»5. Den EU-designdomstol, ved hvilken der er fremsat modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design, må ikke behandle modkravet, før enten den interesserede part eller domstolen har meddelt Kontoret datoen for fremsættelsen af modkravet. Kontoret registrerer disse oplysninger i registret i overensstemmelse med artikel 72, stk. 3, litra q). Var en ansøgning om en ugyldighedserklæring for det registrerede EU-design allerede blevet fremsat for Kontoret, før modkravet blev indgivet, skal domstolen underrettes herom af Kontoret og udsætte behandlingen af sagen i overensstemmelse med artikel 91, stk. 1, indtil afgørelsen vedrørende ansøgningen er endelig, eller indtil ansøgningen er trukket tilbage.

6. Den EU-designdomstol, der behandler et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design, kan på begæring af rettighedshaveren af det registrerede EU-design og efter at have hørt de øvrige parter udsætte sagens behandling og anmode sagsøgte til inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af domstolen, at indgive en ansøgning om en ugyldighedserklæring. Indgives ansøgningen ikke inden for den fastsatte frist, optages sagen til fortsat behandling og modkravet anses for frafaldet. Artikel 91, stk. 3, finder anvendelse.«

104) Artikel 86 affattes således:

»*Artikel 86*

Retsafgørelser om ugyldighed

1. Er et EU-design i en sag, der er anlagt ved en EU-designdomstol, blevet anfægtet ved et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring, forholdes der som følger:

a) hvis en af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, erklærer domstolen EU-designet for ugyldigt

b) hvis ingen af de i artikel 25 anførte grunde anses for at være til hinder for opretholdelsen af EU-designet, afviser domstolen modkravet.

2. En EU-designdomstol afviser et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design, såfremt Kontoret allerede har truffet endelig afgørelse i en sag vedrørende samme spørgsmål mellem de samme parter.

3. Har en EU-designdomstol afsagt en endelig retsafgørelse om et modkrav i forbindelse med en ugyldighedserklæring for et registreret EU-design, fremsendes der enten af domstolen eller en af parterne i den nationale sag straks en kopi af retsafgørelsen til Kontoret. Kontoret eller enhver anden interesseret part kan anmode om oplysninger om en sådan retsafgørelse. Kontoret registrerer retsafgørelsen i registret i overensstemmelse med artikel 72, stk. 3, litra r).«

105) Artikel 88, stk. 2, affattes således:

»2. En EU-designdomstol skal i alle designspørgsmål, der ikke er omfattet af denne forordning, anvende den gældende nationale ret.«

106) Artikel 89 affattes således:

»*Artikel 89*

Sanktioner for designkrænkelse

1. Finder en EU-designdomstol, at sagsøgte har krænket eller truet med at krænke et EU-design, udsteder den et forbud mod, at sagsøgte fortsat udfører de handlinger, der krænker eller truer med at krænke EU-designet, medmindre der er særlige grunde til at undlade dette. Den træffer ligeledes i henhold til den nationale ret foranstaltninger, som tager sigte på at sikre overholdelsen af dette forbud.

2. EU-designdomstolen kan endvidere anvende foranstaltninger eller afgørelser til rådighed i henhold til den gældende ret, som den anser for passende under de foreliggende omstændigheder.«

107) Artikel 90, stk. 3, affattes således:

»3. En EU-designdomstol, der er kompetent i medfør af denne forordnings artikel 82, stk. 1, 2, 3 eller 4, er kompetent til at træffe afgørelse om iværksættelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, der, efter en eventuelt nødvendig procedure for anerkendelse og fuldbyrdelse i henhold til kapitel III i forordning (EU) nr. 1215/2012, har virkning på enhver medlemsstats område. Ingen anden domstol har denne kompetence.«

108) Artikel 93 affattes således:

»*Artikel 93*

Supplerende bestemmelser om kompetence, der tillægges andre nationale domstole end EU-designdomstole

1. Inden for den medlemsstat, hvis domstole har kompetence i henhold til artikel 79, stk. 1, har de domstole, der ville have stedlig og saglig kompetence i sager vedrørende en national designrettighed i den pågældende medlemsstat, kompetence til at træffe afgørelse i andre sager vedrørende EU-design end de i artikel 81 omhandlede.

2. Har ingen domstol i henhold til artikel 79, stk. 1, og nærværende artikels stk. 1 kompetence til at behandle en EU-designsag, der falder uden for artikel 81, kan sagen indbringes for domstolene i den medlemsstat, hvor Kontoret har sit hjemsted.«

109) Artikel 96, stk. 2, affattes således:

»2. Et design, der er beskyttet som et EU-design, er også berettiget til ophavsretlig beskyttelse fra den dato, hvor designet blev skabt eller fastlagt i en hvilken som helst form, forudsat at kravene i ophavsretten er opfyldt.«

110) Artikel 97 affattes således:

»*Artikel 97*

Anvendelse af forordning (EU) 2017/1001

Medmindre andet er fastsat i denne afdeling, finder artikel 142-146, 148-158, 162 og 165-177 i forordning (EU) 2017/1001 anvendelse på Kontoret for så vidt angår dets opgaver i henhold til nærværende forordning.«

111) I artikel 98 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»4a. Uden at det berører stk. 4:

a) kan enhver begæring eller erklæring vedrørende en ansøgning om registrering af et EU-design indgives på det sprog, der er benyttet i ansøgningen om registrering af et EU-design eller på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning

b) kan enhver begæring eller erklæring vedrørende en ansøgning om et registreret EU-design, bortset fra en begæring om en ugyldighedserklæring i henhold til artikel 52 eller en erklæring om afkald i henhold til artikel 51, indgives på et af Kontorets sprog.

Anvendes en hvilken som helst af Kontorets formularer som omhandlet i artikel 66d, kan sådanne formularer imidlertid anvendes på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, forudsat at tekstafsnittene i formularen udfyldes på et af Kontorets sprog.«

b) Følgende stykker tilføjes:

»6. Uden at det berører stk. 3 og 5, og medmindre andet er fastsat, kan enhver part i forbindelse med den skriftlige behandling benytte et hvilket som helst af Kontorets sprog. Er det valgte sprog ikke behandlingssproget, skal parterne tilvejebringe en oversættelse til behandlingssproget inden én måned fra den dato, hvor originaldokumentet blev indgivet. Er den, der har ansøgt om registrering af et EU-design, den eneste part i proceduren ved Kontoret, og er det i ansøgningen om registrering af EU-designet benyttede sprog ikke et af Kontorets sprog, kan oversættelsen også indgives på det andet sprog, som ansøgeren har angivet i sin ansøgning.

7. Den administrerende direktør fastsætter reglerne for bekræftelse af oversættelser.«

112) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 98a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende oversættelsesbehov og -standarder

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der præciserer:

a) i hvilket omfang dokumentation, der skal anvendes i skriftlige sager ved Kontoret, kan indgives på et hvilket som helst af Unionens officielle sprog, og behovet for at tilvejebringe en oversættelse

b) de nødvendige standarder for oversættelser, der skal indgives til Kontoret.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

113) Artikel 99 affattes således:

»*Artikel 99*

Bekendtgørelse og indførelser i registret

1. Alle oplysninger, som skal bekendtgøres i henhold til denne forordning eller en retsakt, der vedtages i medfør af denne forordning, bekendtgøres på alle Unionens officielle sprog.

2. Alle indførelser i registret udfærdiges på alle Unionens officielle sprog.

3. I tvivlstilfælde lægges det af Kontorets sprog til grund, som ansøgningen om registrering af et EU-design er indgivet på. Er ansøgningen indgivet på et af Unionens officielle sprog, som ikke er Kontorets sprog, lægges den tekst, der er affattet på det andet sprog, som ansøgeren har angivet, til grund.«

114) Artikel 100 affattes således:

»*Artikel 100*

Den administrerende direktørs supplerende beføjelser

Ud over de beføjelser, som den administrerende direktør tillægges i henhold til artikel 157, stk. 4, litra o), i forordning (EU) 2017/1001, udøver den administrerende direktør de beføjelser, der tillægges i henhold til nærværende forordnings artikel 36, stk. 5, artikel 37, stk. 1, artikel 41, stk. 5, artikel 42, stk. 2, artikel 62, stk. 2, artikel 65, stk. 5, artikel 66, 66c og 66e, artikel 72, stk. 4, artikel 72a, stk. 3, artikel 73, artikel 74a, stk. 1, artikel 74c og 78, artikel 98, stk. 7, artikel -106aa, artikel -106ab, stk. 1, og artikel -106ac og -106ad i overensstemmelse med kriterierne i nærværende forordning og i de retsakter, der vedtages i henhold til nærværende forordning.«

115) Artikel 101 udgår.

116) Artikel 102, 103 og 104 affattes således:

»*Artikel 102*

Beføjelser

Følgende har beføjelse til at træffe afgørelser i forbindelse med den i denne forordning foreskrevne sagsbehandling:

a) undersøgerne

b) afdelingen med ansvar for registret

c) ugyldighedsafdelingerne

d) appelkamrene.

Artikel 103

Undersøgerne

Undersøgerne er ansvarlige for på Kontorets vegne at træffe afgørelser om ansøgninger om registrering af et EU-design.

Artikel 104

Afdelingen med ansvar for registret

1. Ud over de beføjelser, der er tillagt den ved forordning (EU) 2017/1001, er den afdeling, der er ansvarlig for registret, ansvarlig for at træffe afgørelser om indførelse i registret i henhold til nærværende forordning og andre afgørelser, der kræves i henhold til nærværende forordning, og som ikke henhører under undersøgernes eller ugyldighedsafdelingens kompetence.

2. Den afdeling, der er ansvarlig for registret, er også ansvarlig for at føre listen over godkendte befuldmægtigede i designspørgsmål.«

117) I artikel 105 tilføjes følgende stykke:

»3. Afgørelser vedrørende omkostninger eller procedurer træffes af et enkelt medlem af ugyldighedsafdelingen.«

118) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 105a*

Tildeling af gennemførelsesbeføjelser vedrørende afgørelser truffet af et enkelt medlem

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der angiver, hvilke nøjagtige typer afgørelser der skal træffes af et enkelt medlem som omhandlet i artikel 105, stk. 3. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 109, stk. 2.«

119) Artikel 106 affattes således:

»*Artikel 106*

Appelkamre

Ud over de beføjelser, som appelkamrene er tillagt ved artikel 165 i forordning (EU) 2017/1001, er de ansvarlige for at træffe afgørelse om klager over afgørelser truffet af Kontorets instanser, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 102, litra a), b) og c), i forbindelse med de procedurer, der er fastsat i nærværende forordning.«

120) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel -106a*

Delegation af beføjelser vedrørende appelkamrene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 109a med henblik på at supplere den ved at præcisere de nærmere bestemmelser for organiseringen af appelkamrene i sager vedrørende design i henhold til denne forordning, hvis sådanne sager kræver en anden organisation af appelkamrene end den, der er fastsat i de delegerede retsakter, der vedtages i henhold til artikel 168 i forordning (EU) 2017/1001.«

121) Følgende afdeling tilføjes i afsnit XI:

»Afdeling 3

Gebyrer og betaling af disse

Artikel -106aa

Gebyrer, afgifter og forfaldsdato

1. Den administrerende direktør fastsætter de beløb, der skal opkræves for de tjenester, som Kontoret yder, bortset fra dem, der er fastsat i bilaget, og de beløb, der skal opkræves for publikationer, som Kontoret udgiver. Afgifternes størrelse fastsættes i euro og bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Størrelsen af hver afgift må ikke overstige, hvad der er nødvendigt til at dække omkostningerne ved den specifikke tjeneste, som Kontoret yder.

2. Gebyrer og afgifter, hvis forfaldsdag ikke er angivet i denne forordning, forfalder på datoen for modtagelsen af anmodningen om den tjeneste, som gebyret eller afgiften er pålagt.

Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afgøre, hvilke af de i første afsnit omhandlede tjenester der ikke skal være betinget af forudbetaling af de tilhørende gebyrer eller afgifter.

Artikel -106ab

Betaling af gebyrer og afgifter

1. Gebyrer og afgifter til Kontoret betales efter de betalingsmetoder, der fastsættes af den administrerende direktør med budgetudvalgets samtykke.

De betalingsmetoder, der fastsættes i henhold til første afsnit, bekendtgøres i Kontorets Meddelelsesblad. Alle betalinger sker i euro.

2. Betalinger ved hjælp af andre betalingsmetoder end dem, der er omhandlet i stk. 1, anses for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.

3. Betalingerne skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at Kontoret omgående kan fastslå formålet med betalingen.

4. Hvis formålet med den i stk. 2 omhandlede betaling ikke umiddelbart kan fastlægges, anmoder Kontoret den person, som har foretaget betalingen, om skriftligt at give meddelelse om dette formål inden for en fastsat frist. Efterkommer den pågældende person ikke denne anmodning inden for den fastsatte frist, anses betalingen for ikke at være foretaget, og det beløb, der er betalt, tilbagebetales.

Artikel -106ac

Betalingsdato

Den administrerende direktør fastsætter den dato, hvor betalinger skal anses for at være foretaget.

Artikel -106ad

Utilstrækkelige betalinger og tilbagebetaling af overskydende betalinger

1. En betalingsfrist anses kun for at være blevet overholdt, hvis det fulde gebyr- eller afgiftsbeløb er blevet betalt rettidigt. Er gebyret eller afgiften ikke blevet betalt fuldt ud, tilbagebetales det allerede indbetalte beløb efter fristens udløb.

2. Kontoret giver dog den person, som har foretaget betalingen, mulighed for at betale det resterende beløb, for så vidt det er muligt inden betalingsfristens udløb.

3. Den administrerende direktør kan med budgetudvalgets samtykke afstå fra at inddrive et skyldigt beløb, hvis det beløb, der skal inddrives, er af ringe størrelse, eller hvis inddrivelsen anses for formålsløs.

4. Er der blevet indbetalt for stort et beløb til dækning af gebyrer eller afgifter, skal det overskydende beløb tilbagebetales.«

122) Artikel 106d, stk. 3, affattes således:

»3. Kontoret giver oplysninger om internationale registreringer omhandlet i stk. 2 i form af et elektronisk link til den søgbare database over internationale designregistreringer, der føres af Det Internationale Bureau.«

123) Artikel 106e affattes således:

»*Artikel 106e*

Undersøgelse af grunde til afslag

1. Finder Kontoret i forbindelse med en undersøgelse af en international registrering, at det design, for hvilket der ansøges om beskyttelse, ikke svarer til definitionen i denne forordnings artikel 3, nr. 1), at designet strider mod den offentlige orden eller sædelighed, eller at designet udgør en uretmæssig brug af et af de elementer, der er anført i Pariserkonventionens artikel 6c, eller af andre tegn, emblemer og våbenskjold end dem, der er omfattet af nævnte artikel 6c, såfremt disse er af særlig offentlig interesse i en medlemsstat, sender det Det Internationale Bureau en meddelelse om afslag senest seks måneder efter bekendtgørelsen af den internationale registrering med angivelse af grundene til afslag i henhold til Genèveaftalens artikel 12, stk. 2.

2. Er indehaveren af den internationale registrering i henhold til artikel 77, stk. 2, forpligtet til at være repræsenteret ved Kontoret, skal meddelelsen omhandlet i nærværende artikels stk. 1 indeholde en henvisning til indehaverens forpligtelse til at udpege en befuldmægtiget som omhandlet i artikel 78, stk. 1.

3. Kontoret fastsætter en frist, inden for hvilken indehaveren af den internationale registrering kan give afkald på den internationale registrering for så vidt angår Unionen, begrænse den internationale registrering for så vidt angår Unionen til et eller nogle af de industrielle design eller fremsætte bemærkninger, og, såfremt det er relevant, udpege en befuldmægtiget. Perioden begynder at løbe fra den dato, hvor Kontoret udsteder meddelelsen om afslag.

4. Undlader indehaveren at udpege en befuldmægtiget inden for den i stk. 3 omhandlede periode, afslår Kontoret retsvirkningerne af den internationale registrering.

5. Fremsætter indehaveren bemærkninger, der opfylder Kontorets krav, inden for den anførte periode, trækker Kontoret afslaget tilbage og underretter Det Internationale Bureau i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 12, stk. 4. Fremsætter indehaveren i henhold til Genèveaftalens artikel 12, stk. 2, ikke bemærkninger, der opfylder Kontorets krav inden for den anførte periode, bekræfter Kontoret afgørelsen om at afslå beskyttelsen af den internationale registrering. Denne afgørelse kan påklages i overensstemmelse med artikel 66-72 i forordning (EU) 2017/1001 sammenholdt med nærværende forordnings artikel 55, stk. 2.

6. Giver indehaveren afkald på den internationale registrering eller begrænser den internationale registrering til et eller nogle af de industrielle design for så vidt angår Unionen, skal vedkommende underrette Det Internationale Bureau ved hjælp af en registreringsprocedure i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 16, stk. 1, nr. iv) og v).«

124) Følgende artikel tilføjes i afsnit XIa:

»*Artikel 106g*

Fornyelse

Den internationale registrering fornyes direkte hos Det Internationale Bureau i overensstemmelse med Genèveaftalens artikel 17.«

125) Artikel 107 og 108 udgår.

126) Artikel 109 affattes således:

»*Artikel 109*

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af Udvalget vedrørende Gennemførelsesbestemmelser nedsat ved forordning (EU) 2017/1001. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.«

127) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 109a*

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og -106a, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra den 8. december 2024.

3. Den i artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a og -106a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, herunder eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 47b, 53a, 55a, 64a, 65a, 66a, 66d, 66f, 66i, 67c, 78a eller -106a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

128) Artikel 110 udgår.

129) Artikel 110a, stk. 5, andet punktum, udgår.

130) Følgende artikel indsættes:

»*Artikel 110b*

Evaluering

1. Senest den 1. januar 2030 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen gennemførelsen af denne forordning.

2. Kommissionen sender evalueringsrapporten og dens konklusioner på grundlag deraf til Europa-Parlamentet, Rådet og administrationsrådet. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.«

131) Artikel 111, stk. 2, affattes således:

»2. Ansøgninger om registreret EU-design kan indgives til Kontoret fra den 1. april 2003.«

132) Bilaget i bilag I til denne forordning tilføjes.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 2246/2002 ophæves med virkning fra den 1. maj 2025.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til forordning (EF) nr. 6/2002 og læses efter sammenligningstabellen i bilag II til nærværende forordning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. maj 2025.

Artikel 1, nr. 21), 22), 24), 26), 27), 28), 29) og 30), nr. 32), litra b), nr. 34), litra b), nr. 37), 40), 42), 45), 46), 49), 52), 54), 56), 58), 61), 63), 65), 66), 70), 72), 74), 76) og 78), nr. 80), litra b), nr. 81) og 85), nr. 88) for så vidt som det vedrører artikel 72, stk. 3, litra a), e), f) og m), nr. 90), nr. 98), litra b), og nr. 111), 113) og 123), finder dog anvendelse fra den 1. juli 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 23. oktober 2024.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.
Formand	*Formand*

BILAG I

»BILAG

Gebyrbeløb som omhandlet i artikel -106aa, stk. 1

De gebyrer, der skal betales til Kontoret i henhold til denne forordning, er som følger (i euro):

1. Ansøgningsgebyr, jf. artikel 36, stk. 4:

   350 EUR.

2. Individuelt designeringsgebyr for en international registrering, jf. artikel 106c:

   62 EUR pr. design.

3. Gebyr for udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 36, stk. 4:

   40 EUR.

4. Supplerende ansøgningsgebyr for hvert yderligere design, der indgår i en samlet ansøgning, jf. artikel 37, stk. 2:

   125 EUR.

5. Tillægsgebyr for udsættelse af bekendtgørelsen for hvert yderligere design, der indgår i en samlet ansøgning, som er omfattet af en udsættelse af bekendtgørelsen, jf. artikel 37, stk. 2:

   20 EUR.

6. Fornyelsesgebyr, jf. artikel 50d, stk. 1, 3 og 9:

   a) for første fornyelsesperiode: 150 EUR pr. design

   b) for anden fornyelsesperiode: 250 EUR pr. design

   c) for tredje fornyelsesperiode: 400 EUR pr. design

   d) for fjerde fornyelsesperiode: 700 EUR pr. design.

7. Individuelt fornyelsesgebyr for en international registrering, jf. artikel 106c:

   a) for første fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   b) for anden fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   c) for tredje fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design

   d) for fjerde fornyelsesperiode: 62 EUR pr. design.

8. Gebyr for for sen betaling af fornyelsesgebyret, jf. artikel 50d, stk. 3:

   25 % af fornyelsesgebyret.

9. Gebyr for en begæring om en ugyldighedserklæring, jf. artikel 52, stk. 2:

   320 EUR.

10. Gebyr for viderebehandling, jf. artikel 67a, stk. 1:

    400 EUR.

11. Gebyr for *restitutio in integrum*, jf. artikel 67, stk. 3:

    200 EUR.

12. Gebyr for registrering af en licens eller anden rettighed i forhold til et registreret EU-design, jf. artikel 32a, stk. 1 og 2 (som omhandlet i artikel 24, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2245/2002 før den 1. juli 2026) eller for registrering af en licens eller anden rettighed i forhold til en ansøgning om et EU-design som omhandlet i nærværende forordnings artikel 32a, stk. 1 og 2, og artikel 34 (som omhandlet i artikel 24, stk. 1 og 4, i forordning (EF) nr. 2245/2002 før den 1. juli 2026):

    a) for meddelelse af licens: 200 EUR pr. design

    b) for overdragelse af en licens: 200 EUR pr. design

    c) for stiftelse af en tingslig rettighed: 200 EUR pr. design

    d) for overdragelse af en tingslig rettighed: 200 EUR pr. design

    e) for tvangsfuldbyrdelse: 200 EUR pr. design,

    dog højst 1 000 EUR ved indgivelse af samlede begæringer i samme ansøgning om registrering af en licens eller en anden rettighed eller samtidigt.

13. Gebyr for ændring af et registreret EU-design, jf. artikel 50e, stk. 3:

    200 EUR.

14. Gebyr for fornyet gennemgang af fastsættelsen af sagsomkostninger, der skal tilbagebetales som omhandlet i artikel 70, stk. 7 (som omhandlet i artikel 79, stk. 4, i forordning (EF) nr. 2245/2002 før den 1. juli 2026):

    100 EUR.

15. Klagegebyr som omhandlet i artikel 68, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001, som også finder anvendelse på klager i medfør af nærværende forordning, jf. artikel 55, stk. 2 (som omhandlet i nærværende forordnings artikel 57 før den 1. juli 2026):

    720 EUR.«

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 2246/2002	Forordning (EF) nr. 6/2002
Artikel 1	—
Artikel 2	Artikel -106aa, stk. 1
Artikel 3	Artikel -106aa, stk. 1
Artikel 4	Artikel -106aa, stk. 2
Artikel 5	Artikel -106ab, stk. 1
Artikel 6	Artikel -106ab, stk. 3 og 4
Artikel 7	Artikel -106ac
Artikel 8	Artikel -106ad, stk. 1 og 2
Artikel 9	Artikel -106ad, stk. 3 og 4
Bilag	Bilag